

ریچکهی نتهوهی له شیعری کوردى دواى راپهرين

(کرمانجی ناوەراست)

پ.د.سامان عزالدين سعدون **گولاله سالح مراد**
بهشی زمانی کوردى، کولینز پەروەردە و زمان، زانکۆ چەرمۇو

پوختە

گەر چاوبىك بە مىژۇوى ئەدەبىي كوردىدا بخىشىنېنەو دەيىنەن، شیعرى نتهوهى لەھەموو قۇناغ و رىياز سەرددەمەكىدا يەكىن بۇوە لە باھتە سەرەكى و كارىگەرەكانى ئىي دەقە ئەدەبىيەكان، ریچکەپەن نتهوهى لە شیعرى كوردىدا چەند قۇناغىنىكى بېپووه، ھەميشە جى بايدى تۈزۈرەن بۇوە، رەنگانەوە ئەم بىرە نتهوهىيە لەشیعرى كوردى قۇناغى كۈن و نوبىي و لەپاش جەنگى يەكەمىي جەپانىيەو رەنگانەوە ھەبۇوە لاي شاعيرانى كوردى تاۋە كۆرپەن، پاشان بىرى نتهوهى لە شیعرى كوردى قۇناغى دواى راپهرين دەيىنەن، كە ھەلۈيستى شاعيران چۈرۈك كۆرپەنلىكى تايىەت دىت دۇخىكىيە، چۈنكە لە قۇناغەكانى پېشىۋە ھەلۈيستى نتهوهى چۈرۈك لە هاندان و خوشەوست كەن و لەپاش جەنگى يەكەمىي جەپانىيەو رەنگانەوە ھەلۈيستى دەكتەن، كە دەسەلاتىكى خۇمالى كوردى يە، شیعرى نتهوهى گۈرەنەكەمىي لەھەدا رەنگ دەداتەوە، كە چۈرۈك لە دابران لەشیعرى دروست دەكتەن، لە نىشتنان نەك بەو ماناپەي نىشتنان ناشىرەن بىكا، بەلكو ئەم ھەستە نامىنى و رەخنەكان رۇوبەرروو دە سەلاتدارانى خۇمالى ئېيتەوە، چۈنكە ئەوانىن كۆرپەنلىكى تۈزۈنەوە دەنگ شاعيرانى كەن كەنلىكى تۈزۈنەوە كە ئەمە بۇوە چۈرۈنەنەيە، كە پەبوەندى بەپەرى نتهوهى و ھەيدە دواىي راپهرين بەراورد پېش راپهرين.

وشەسى سەرەكى: نتهوهى، بىرى نتهوهى، راپهرين، سەرەخۋىي، ئازادى، نىشتنان، خەون، رىزكارى، قۇناغى كۈن، نوى، ھاوجەرخ، روانگە، پېشپەو، شاعيران...ەتىد).

1. پېشەكى

بەرگىرى لە ماھە نتهوهىيەكانى نتهوهى كەمان تەرخان كەدبۇو، بەلام زمان و ناوەرپەكى شیعرى نتهوهى دواى راپهرين گۈرەنلىكى كەھورى بەسەردا ھات، كە ئەمەش خۇى دەيىنەيەو لە رەخنە كەرتقى دىسۋۇزانە شاعيرانى ھاوجەرخ لە دەسەلاتى خۇمالى لە پەيناو پاراستى دەستكەوتەكانى راپهرين كە بە خوبىنى ھەزاران شەھىد بەدى ھاتبۇو، لە ناو شاعيرانى ھاوجەرخدا (عبدوللا پېشىۋو) بە كارىگەرەتىن شاعير دادەنرېت، كە زۇرتىن دەق شیعرى نتهوهى نووسىۋە.

ناونىشانى تۈزۈنەوە:

تۈزۈنەوە كەمان بە ناونىشانى: (ریچکە نتهوهى لە شیعرى كوردى دواى راپهرين كەمانجى ناوەراست) ھەولدا نە بۇ خويىندەنەوە دىدى شاعيرانى كوردى بۇ بىرى نتهوهى و تىپوانىيەكانىان لە قۇناغە جىاجىاكانى مىژۇوى ئەدەبىان ھەر لە شاعيرانى كلاسيكەوە تا دەگانە شاعيرانى ھاوجەرخى دواى راپهرين.

گۈنگى تۈزۈنەوە كە:

بهشی یه کم: پیچکه‌ی نته‌وهی له شیعری کوردی پیش را به پیندا.
دهروازه: زاراوه‌ی نته‌وه و کورته‌یه ک له سهر میزوروی سره‌هه‌لدانی پیری
نه‌ته‌واهقی لای کورد.

زاراوی نتهوه، له (Nation) لاتینیه وه هاتووه، که بهواتای خیل،
دیاره خیل و رهگه زیش بو کومهندیک به کاردیت، که په یوهندیه که
هگز دینت. زمان - رؤشدیری - هزار - دابونه بریت (مستهفا، ۱۵: ۹۰).

میزبانست رینان (۱۸۸۲) سه باره ت به نته وه، دلیت: (نه ته وه پره نسیبی کی روحی و مه عنده و بیه. یه که میان سامانی یاده و هر بیه دولمه نده بوماده کانه، ئوی دیکه شیان چرامه ندیه کانی یئیستایه، ویستی به یه کوهه زیان و بزرگترنی ئه و میراثه یه، که نشیویه کی دابهش نه کراو بونه مروف ماوه ته وه) (سلیمان، ۳۸: ۲۰۲۱).

سه رهه‌لدنی بیری نه‌ته‌وهی له‌تیوکردا، بههه‌مان شیوه‌ی کومه‌لکاکانی تری جیهان میزرو ویه کی کون و دیزینی ههیه، ههروه‌ها ههندیک له‌میزونو و نوسان سه‌هه‌تakanی بیری نه‌ته‌وهی کوردی بؤ سه‌دهکان شانزده و حه‌قدیه زایینی ده‌گم‌پیه‌وه. لام میانه‌شدا چهند ههول و گوزارشتنیک ئه‌کمن به پالپشتی بیرو بیچوونه کايان که برو و خساری بیو نیان پیوه دیاره. بهشیک لام گروپه ثامازه بؤ ههوله‌کافی نوسینه‌وهی میزرو ویه کورد ده‌کمن و باس له کتیبی (شهره‌فناهه) (شهره‌خانی به‌دلبیسی ۱۵۴۳-۱۶۰۴) ده‌کمن. هۆکاری نوسینی ئهم کتیبی به غونه ده‌هینته‌وه کاتیک شهره‌خان دەلیت: (هەتا نیستا میزونو و نوسان، هیچیان له‌باره‌ی کورد و کور دستناته‌وه نه‌نوسیووه، من ویست به‌ییتی توانا له‌واره‌یه کتیبینک بتوسم و ناوی لیبینیم (شهره‌فناهه). هه‌مو و اواتیشم هه‌ر ئوهیه که خانه‌دانه‌کانی کورد ناویان له‌توماری میزرو و دا به زیندو و بیتنه‌ده (سەعد، ۲۰۸، ۱۶۹).

دکریت سه‌دهی شانزه‌هه‌می زایینی هه‌ولداییک بیت بو دیاریکردنی ناسیونالیزمی کورد، کاتیک نیشتانی کوردان به‌سهر دوو ئیپدا تویره‌هقی سه‌دهی وی و عوسانیدا دابهش بیوو، ئه‌ساتاهه یه‌ک پارچه‌ی و یه‌کیتی کورد و نیشتانه‌که‌ی کورزیکی کوشندیدان به‌رکوهت، به‌تایه‌هقی له جه‌نگی چالدیران(۱۲۹۰-۱۳۱۴) نازن - مانتانه نهادا (۶۶۹) نازن: (۱۳۱۳-۱۲۹۰)

اسیونالیزم و هکو برنامه و بیروباوری بزونته و یه کی کومهاینهنی جمهواره‌ی، به یوندیه کی پته و بهلیزی به سروشی پیکاهه‌ی کومله‌گه و تاستی په رسنه‌ندن و برده‌هه‌مینانه و هه‌یه. بو کوردیش ناسیونالیزم و هکو چمهکیکی دزه داگرکه‌ره، که هرکی یه کمی اه خه‌باتی رزگاری نیشتانیدا چر دهیته‌وه. پرسیاره که نه‌وه‌یه ثایا اسیونالیزم چیه؟ ناسیونالیزم له و روژوهه دستپنده‌کات، که مرؤف لم گمردوونه زروستیوون، له دواه دروستیوونیان لم جیهانه‌دا دابهش بعون، هه رتاقیک یه‌تمدنی و هستی نه‌ته و دی خویی هه‌یه. ده توانین چه‌ندین پیناسه بو ئهم چمهکه بدوز پنه‌وه.

نفوونه ناسیونالیزم : (بریتیه له دلسوژی و خو تهرخانکردن بُونتهوه یان نیشتمان). **ناسیونالیزم** : (بریتیه له هستی هاویهشی شوناس و دلسوژی، که پشت

هه همتو رو و داب و هر یتی کشتی و میتو رو ده به سنتیت. هه رو ها ناسیونالیزم :
 (بر تیمه له چه مکنیک، که له سده دی تو زد هه مدا له نیو ئه و کله اه دا سره بله دا، که
 سه باره ت به شونامی نه ته و هی خویان هوشیاریان پهیدا کرد، هه رجه نده دوه له قن

پیشه و رهگاه زنگنه همراه با نهادهای کاری میزدند. زمان، کملتو، داب و نهادهای میزدند. خوشبوستی زید شانازی بخواهی و نهادهای میزدند. خوشبوستی زید شانازی بخواهی و نهادهای میزدند.

بیگومان پیشتر تویزینه و کراوه له سه ر شیعری نته و می، به لام زیاتر باسکردن بوروه
له شاعریکی دیاری کراوه، یاخود چهند شاعیریکی قوتناخنیکی دیاریکراوه، که زوریه بیان
باس له قوتاناغی پیش را پهرين ده کهن له بهر ئوه به کریکان زانیوه، که تویزینه و میکی
زانستی سه بارت به رتچکه شیعری نته و می دوای را پهرين به شیوه کی گشتی
بکهین له ئهدمنی کور دیدا.

ئامانچى، تو يېرىپىنه وە كە:

با بهقی شیعری نه ته و هی ئه گهر سره کیتیرین با بهقی شیعری شاعیرانی کورد نه بیو بینت،
نه او یه کیک بیوه له با بهقی همه گرنگه کان، ئامانجی ئه م توپرینه و هی خستنه رووی
پیککه شیعری نه ته و هی لای چهند شاعیر یک، به پیشی قوانعه جیاوازه کافی شیعری
کور دی له گەن جیاوازی نیوان شیعره نه ته و هی کان، که هاوشنانی گۇر انكاریه کان
بیون که بەسەر دۆخى گەلی کور ددا ھاتۇوه.

سنوری لیکوؤلینه وہ:

سنوری ئەم لىكۈلەنەوە سئورىيەكى فراوانە، بەلام سئورى ئەم تۈزۈنەنەوە يە هەردوو
قۇناغى نۇرى و ھاو چەرخ دەگۈرەتەوە بە دىياركراویش تايىەتمەندىكەكان قۇناغى دواى
رپەرين بە وەرگىرتقى بېرى نەتەوەپى لە ئەزمۇونى شىعىرى شاعىرانى قۇناغەكە بە
جىاڭدەنەوە ئەو شاعىرانە، كە زۆرتىزىن دەق شىعىرى نەتەوەپىان ھەيە. سئورىيەكىان
بۇ لىكۈلەنەوە كە دارىشتۇوە كە لە كلام سىكىيەكان لە (ئەممەدى خانى) ھەو،
دەستەنپىركىدوو، تا دەگانە ھاۋچەرخەكان و شاعىرانى دواى رپەرين.

پیکھا تھی تو پڑیں ہو:

نهاده شده؛

بهشی یه کەم: رچگەمی نەته‌وەی لە شیعەی کوردى پیش پاپەپىندا.
کە بە دەروازىيەك بۇ ناساندى زاراوەی نەتموھ دەست پىدەكت لەگەل سى تەمەر
کە ئەوانلىش:

نهودری یه کهم / رنچکه‌ی نه‌ته‌وه‌ی له‌شیعري (کون) کلاسیکدا: لهم ته‌وه‌دها باس
له بیری نه‌ته‌وه‌ی له‌شیعري کلاسیکي کوردي کراوه، که سره‌وتکانی بیری
ناسیونالیزمی کوردي یه دوو شاعير به‌معرونه و درگزاروه، که نهوانیش: (نه‌حمدی خانی
وه حاج. قادری، کوشیه)، که به دامنه‌ی، نه‌ته‌ی، شععری، نه‌ته‌وه‌هد، که داده‌ند.

تهرهوری دوووه / ریچکهی نتهوهی لهشیعری نویدانام تههورهدا باسی بیری
نهتهوهی لهشیعری نویدا دهکمین، پینج شاعیر به نونه ورگراوه ئهوانیش: (شیخ
نهوه، شیخ سالم، عهد مختار، حافظ، حمدی، زنهوه، دلدار).

نهودری سیی یه اپیچکه‌یی نتهوهی لهشیعری هاوچه‌رخی پیش راپه‌رین بهام تهوددا باسی بیری نتهوهی لهشیعری هاوچه‌رخی پیش راپه‌رین دهکهین، چوار شاعیر به عنوونه وهرگیاره نهوانیش: (شیرکوئینکس، لاتیف هلمه‌ت، رفیق سایر، عهدلله بشتون).^{۱۰}

پهشی، دو و م: ریحکه‌ی نهته و هن له‌شعری کور دی پاش، رایه‌پندا.

نهم بهشه تهها لهیه ک ته وهر پیکهاتووه، که تیدا باس بیری نته و هی قنوناغی دواي را پهرين ده کهین، پیچ شاعير به غونه و در گپراوه که ئه و اينش: (شىركوتىكمس، لەتىف ھەلەمت، رەفيق ساپىر، عەبدوللا پەشىۋ، بەختيار عملن).

ههروهه کو ئاشکرايە مىتزووی ئەدەب ئاشنايەتىيە كى زۆرى بە زيانى خەملەكىوھە يە،
ھەر بىزى يە كىيەك لاماپەته سەرەكىيە كانى شىعىرى كلاسىك ھەستى نەتەوەيىيە، كە
ھەستىنەكى سىياسىيە وزادىي قۇناغىنلۇك وچەند ھۇز و دۇخىنلىك تايىھەت لە خۇزىيەوە
نایات، شاعيرانى كورد رېلىكى كەورە و كارىگەريان ھەبووھە لە بلا و كەدەنەوەدى
ھوشيارى نەتەوەيى و بىردا و بارىسى كە ئاستىنەكى بەرز، بۇيە لېزەدا لە بەرگەنلىكى
ئەو رۇلە مەزىنە شاعيرانى كورد بىۋىستە ئاپور لە شاعيرىكى بەنابانلىكى و كە
ئەممەدى خانى بىدەنەوە كەتكەنە كە، دىيارى لە شىعىرى نەتەوەدى دا دەھىيە.

(نه‌حمدی خانی) (۱۶۵۰-۱۷۰۷) شاعیر تکی بیرتیز و پروناکیر تکی گهوره نه‌ته‌وهی کورده، هه‌ستی نه‌ته‌وهی لاهشیره کانیدا رهنگی داوه‌ته‌وهی، هه‌رچه‌نده پیش خانی شاعیری تر هه‌بیون باسی هه‌ستی نه‌ته‌وهی بیان کردیت، به‌لام نه‌وونده لاوازیون، که ناتوانیر بکری به‌بناغه بُو شیعری نه‌ته‌وهی. بُویه خانی به‌که مین شاعیری را به‌مری نه‌ته‌وهی داده‌نریت، که داوای ئازادی و سرمه‌ستی بُوگله‌که‌ی بکات. مهم وزین ته‌نها داستانیتکی شیعری دلداری رووت نیه، به‌لکو پرژوهه‌یه کی گشتکیرو همه‌لا‌یه‌نه، پرژوهه‌که بیرمه‌ندیکی مهزنی و هک خانی به‌ره‌همی هینتاوه بُو دروست کردنی قه‌واره‌یه کی نه‌ته‌وهی.

شاعیری کورد ئەجمەی خانی شاکاری مەم و زینی لە سەددەیە مدا ھۆنییە، و
ئەم شاکارە لای نەتەوەی کورد جوماپییەکی نەتەوەی دەگرتیتەوە. ئەم داستانە ش
شانازى کردنه بە شوناسى كەلتورى کورد، كە لە دروستيۇونى دولەتىكى کوردىدا
دەدۋىزتەوە. لەم شاکارەشدا كۆمەلەنیك ھۆکارى باش ھەيدى بۇ ئەتەوەی ئەجەمدى خانى
بە پېشەنگى ناسىۋانالىزىمى کورد بخاتە رپو. مەم و زين بايەخىكى چاردنوسسازى لە
بىزۇنەتەوەي نەتەوەي كوردا بېنىۋە (بۇزۇنسىن، ۱۹: ۲۰۱۲).

گور دى ههبوا مه ئىنقيادەك
پۈرمۇن ئەنلىك ئەنلىك
پۈرمۇن ئەنلىك ئەنلىك
پۈرمۇن ئەنلىك ئەنلىك

مهسه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌ی و ئاوازی نه‌ته‌وه‌ی کورد لای خانی هر خموی شاعیریک بیه بۆ
بزگار بوون له داگیرکه‌رانی (عوسنافی - فارسی)، بهلکو بینینیکی زانستی ئه و
مه‌سله‌ییده، که له گەل واقع و توانای سرد مدا رېك دەکەوت. خانی گوھەری
مه‌سله‌یاهی کورد له سره‌دهمی خۆپا، به زالبوبونی دوو ئېپراتوریه‌قی فارسی و عوسنافی
له‌هەندیک بەشی کوردستان و هەولدانی له‌ناوردنی دەسەلاقی میرنشینیانی کورد دا
دەبینی (رسوول، ۲۰۰۸: ۱۰۷). کەواهه دەتوانین بلىئين شاعیریکی وەکو (ئەمەدی
خانی) له مەم و زینه‌کەمی دا تواوی بېرکدنه‌وهی رۆزئاواپی له بەرامبەر ناسیونالیزەمدا
ھەلددەوەشینیتەوە. ئەو له کاتیکدا (۱۶۵۰- ۱۷۰۷) باس له کوردا یەقی دەکات،
کەچى ھېشتا رۆزئاواپیه کان له قۇناغى دەولەق ئېپراتورپا بوون. نالى شاعیریش
شیعیری کوردی ھېننەدە بېرگزەدەوە خستىيە ئاستى شیعیری فارسی و عەربىيەوه،
ئەو زاتە کە پالپشتى میرنشینى بايان بوبو، حاجى قادرى كۆپ لەخواتىس و
خەخۇرى نەتەوەکەمی بە شیعیرەكانى مىلەت و میرەكانى کوردى ئاكادار
دەکدەوە (ناوخوش، ۲۰۰۶: ۳۹). نۇنەنی شیعیرى نەتەوەی لای ئەمەدی خانى،
وینەنی كېنىشانى ئامانچەكانى کوردى.

له قوناغى نیوان کون و نویدا بیرى نەتەھەدی ھەنگاوى تازەدی ناو، ئەم بىرە
چۈوه قۇناغىكى نۇتۇوه ھەرۋەك دىارە لە حاجى قادرى كۆيدا بېرىجىستە دەمى،

کردن و برگردانه لاماری بینگانه‌دا له قوناغه جیاوازکانی میژووی کوردادا،
نمونه زوره ئەحمدە خانی له شاکاری مەم وزیندا، خوشەوستی نیوان دوو رەگەزە،
کە تىكەل به خوشەوستی زىد و خالق دەکات، بېشىۋەيەكى كوردىيانه له ھۆنزاوهدا
دەپشتۇوه. ھەروھا پاشت له سەدەھەم و سەرتاڭى تۆزدەھەمدا گوتارى
كورد بۇون و، گىرنە دەستى دەسلەلتى راپىمارى و كارگىرى لەلايەن كورد خۆيەوه،
ھەروھا مەل نەدان بۇ خواتىسى سوئلىنى بینگانه و شاهنشا سەتكەرەكەن تۈرك و
عەجمەم لەبەرھەمى گوتارى چەندىن ھۆئەرى كورد دا
دە، كە تىۋە (جەجەدە، ۲۰۰۸: ۷).

که واته نته وه ئهو خەسلەتە بۇ ماوهىيە، كە مروقەكان لە يەكگرتىنەكى كشىتىدا بە مەبەستى بە دەستېتىنافى ماف و نامانجىخا كاييان هەولى بۇ دەدەن. لە بىرىنەكى ناسىپۇنالىستىدا بۇ تۇماركىدىن ناسنامەنى خۇبىان لە مىزۈودا خەباتى بۇ دەكەن، بە ئامانجى كېيانلىنى ئو كۆمەلگە يە بەخۇشكۈزەرانى. دەكىت ئايىن ئەدەبىش بەشىتىكى كارىگەر و بەرچاۋى بوارى خەباتى نته وايەقى بىت، كە دەكىت لەرىنى ئەم زانەرەوە مافەكان ئاوىتىھى يەكتىر بىن، ئەمەش دەپىتە هەۋىتى دامەزرانىنى دەولەتىك بۇ مروقەكان هەر ناسنامە يەكىان ھەبىت. سەرەتاي ئەھۋى كورد نته وەدەيە و ئامانجى ناسىپۇنالىزەكەي كە بىشىتە بە ماف و داخوازىيەكەن كەللى كورد بە تايىتە دروستبۇونى دەولەتى كوردىستان، بەلام نەيتوانىيە ئەم مافە لە خەباتى نته وايەقى خۆبىدا بە ئەنجام كەيەنتت.

توهره یه کم / ریچکه‌ی نه ته و هی له شیعری کوندا:

سەرھەنگی سەھەنگی بىرى نەتەوەيى لەتىو شىعىرى كوردىدا، لاي شاعيرانى كورد لە كون و نونىدا مېزۇۋەكى كۆنى ھەي، دەگەپتەنەو بۇ پىش سەرھەنگى مېزۇۋى بىزۇتنەو ناسىۋانلىسىتىيەكىنى كورد، رەتكىرنەو و بەر پەرچانەوەي ئەو راپتىيە تالە بۇوە، كە لەم سەرددەمەدا شاعيرەكەنمان تىدا زياون، بەھۆى ئەوەي كورد نەتەوەيەكى چەسواوه بۇوە، خاكەكەي لەلایم داگىركاران و ئىپداتقۇرىيەتەكىنى ناوجەكەوە داپاشكراوه و ماف پاراستىنى لىن سەنزاوەتەوە، بۇ يەرىكىيەك كە توانييەتى دەپرپىنى ھەستى نەتەوەي خۆى و چەسەندىنەوەي مىللەتكەمە تىدا بىگىتە بەر ناوهندى ئەدەبىي بۇوە، بە تايىقى شاعيرانى كۆغان ئەم كەكىيان بەجىبنىاوه.

له دایکوون هستی نه ته وايي لاي تهديب و شاعيراف كورد، رنگاناهوهي ئه و به رنگاري و خو پاراستنه بورو، كه ده مى له دایكوبوني... لەكەل سەرتاكانى سەدهى تۈزدەھەمدا كەلآلە بورو، ئەم ھەستىكىرنە بەرددوام بە شىيەبەكى پەليستى و يۇتۇپىلى لەكەشەكىردىندا بورو. ئەمەش پىچەوانى ھزرەندانى مىيلەتلىنى دى بورو، كە سېجاي يېرباوهرى نەته و مىيان دارپىشىۋە. ئەم ھەستەش بەشىيەبەكى شاراوه ئه و كاتە دەركەتووه، كە ئەدىيان و شاعيرافى كورد بۇ دەرىپىنى ھەستەكىنيان پەنايان بۇ زمانى كوردى بىردووه (بۇتاقنى، ٢٠٠٦: ١٢٣). ھەست و خەم و پەزىزى خۇيان و نىشتاخان و نەتقەوەكەيان بە شىعىر دەرىپىوه. مەبەست لە شىعىرى نەته وەي ئه و شىعىرى، كە ئەركى دەرىپىنى خۆشەۋىستى دلسۇزى و خەمى شاعير بەرامبەر بە خاڭ و لۇانەكى تىپىدا لەدىك بورو و ژياوه. شىعىرى نەته وەي بۇ خۇي خۆشەۋىستى بۇ نەته وە و ھەستىكىرن بە پەيوەندى دەرۇونى ئەكەينىت، والە تاكى خەتكەن دەكتات شانازارى پىوه بىكەت و لەپىتاۋىدا قوربانى بىدات (ئىسمايىل، ٢٠١٠: ١٤٩). لەكەل زىيادبۇونى نەھامەتىيەكەن مىيلەتلى كورد و بە تىپىپۇونى قۇرغانىي داگىكىرى و سەرەتكارى ئىپتەرۈزۈپەتكەن كەنلىقى كەنلىقى كەنلىقى و عوسقانى، شاعيران بەگۇر و تىنەوه سەركونە و دەردەملى خۇيان لەبەرامبەر ئە و چەۋساندەنە و

بهوی کورانی با رو دخی سیاسی و کومه‌لایه‌تی و روش‌شنیری و ظایوری ناوجه کمه، کارکری تاریخ‌بودن و هدایات میله‌تافی در اینی، له پیکاری ئه‌دهیات روزنای او هست و هوشی نه‌ته‌وهی و برزبونه‌وهی راده‌هی هوشیاری نه‌ته‌وهی، که راهه‌وهی کلتوری دوله‌نه‌ندی ناوجه‌یه هورامان، که شیعی کوردی به‌ره و ئاپاستیه کی جیاواردا برد، ریچکه‌یه کی دیکه اه‌شیع و ئه‌دهیات کوردی هاته‌کایه و، که ئه‌ویش ریچکه‌یه شیعی نوی کوردی يه.

تومه‌دهی دووم / ریچکه‌یه نه‌ته‌وهی لاشیعی نویدا:

شاعیرانی کورد له گشت چه‌رخ و سه‌رده‌میکا همیشه شیعه‌کنیان و هک‌چه‌کیکی کارکر بکاره‌نیاوه، به تایه‌تی له سه‌دهی بیسته‌مدا، زیاتر له بواری سیاسیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، تایه‌تنه‌ندی ئه بارودخه‌یه نیشان داوه. هندی له لیکوله‌ران رپایان وايه، که ئه‌دهی کوردی له جه‌وهه‌ردا ئه‌دهیکی به‌رگریه، چونکه ئه‌دهی میله‌تیکی به‌رگریکه و له‌دیر زمانه‌وه بوق پاراستنی نه‌ته‌وهی خوی هه‌مو و چوست و چالاکیه کانی خوی خسته‌ته شه‌ری به‌رگریکه‌ده‌وه (سعدون، ۲۰۱۸: ۳۸۷).

بزوت‌نه‌وهی روش‌شنیری و نه‌ته‌وايه‌تی، ره‌نکدانه‌وهی کی کشتی کرده سه‌ره‌نه‌دهی کوردی و شیع به تایه‌تی، بلاو بونه‌وهی روزنامه و کوفاره‌کان، به‌گمن بوق بزوت‌نه‌وهی روش‌شنیری، که هوشی میله‌ت بکاته‌وه، هستی نه‌ته‌وايه‌تی بجه‌ولینیت، که شه به شیع و ئه‌دهب بدت، به‌هی خی ووتاره‌کانی ئیو ئه‌م بلاوکوانه‌وه (کوردته‌عاون و ته‌رق غه‌تمسی)، (رۆژی کورد)، (باکه‌کورد)، (هه‌تاوی کورد) بیری نه‌ته‌وهی گمشده‌کات، به تایه‌تی (رۆژنامه‌ی کوردستان) لامسائی (۱۹۸۹) به‌خانی و هرچه‌رخان داده‌ریت، لمیزروی برازی نه‌ته‌وهی کورد، هه‌روه‌ها له کاتی فرمایه‌واي ملیک مه‌مود له سلیمانی، باانکی کوردستان، ئوینیدی ئیستقلال، ژیانه‌وه، پاشان گوبرا بوق روزنامه‌ی زیان، تا سائی (۱۹۴۲) زماره‌ی لیده‌رچوو (لامسائی ۱۹۰۸) يه کمین کومه‌لئی سیاسی کوردی بمناوی کومه‌لئی (تعالی و ته‌رق کورد) لامسائی (۱۹۱۰) دووم کومه‌لئی بمناوی هینی شیعی دامه‌زیریها (سعدون، ۲۰۱۸: ۳۸۹).

هه‌ردو ریکخراوه‌که تامانجیان به‌دهینانی مافعنه‌ته‌وهیه کانی کورد گمل کورد ببو، به‌هه‌مان شنیوه‌ی روزنامه و گوفاره‌کانی ئه سه‌رده‌مه، رۆلی روزنامه‌ی (تیکیشتنی پاسی) له‌بلوکردن‌نه‌وهی هستی نه‌ته‌وهی کوردیدا دیارو به‌رچاوه، روزنامه‌یه کی سیاسی و کومه‌لایه‌تی له (۱۹۱۸-۱۹۲۷) کنونی دووم (۱۹۱۹: ۲۷-۲۷) که شاعیره بکانی نه‌ته‌وهی کورد (حاجی قدری خوی بینویه‌تی که میرایه‌تیه کوردیه‌کان له لایه زور دلسوزانه داوه‌ریه ون و بکه‌تیه که ده‌رده‌که‌کویت (میران، شاره‌زا، ۲۰۱۱: ۲۷). حاجی گه‌شتووه به و ئاکامه‌یه که ده‌رده کوشندی نه‌ته‌وهی کورد دوزمنایه‌تی و يه‌ک نه‌گرتقی چین و وسه‌ریاکی رفله‌کانی گله‌که‌یه‌تی، هر بؤیه له هم‌لیه‌سته‌دا زور دلسوزانه داوه‌ریه ون و بکه‌تیه که ده‌رده که‌کویت هه‌مو و تیره و هوزر کانی میله‌ت کورد ده‌کات، تاوه‌کو به‌راه‌بیر دوزمنایان بوهستن، هه‌روه‌ک دلیت:

تا پیک نه‌کهون قه‌میل نه‌کراد هه‌روا ده‌بنه خه‌رابه ئاباد (میران/شاره‌زا، ۱۱: ۲۰)

هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی حاجی قادر کومه‌لئیک کمس تیپوانینی خوبیان له‌باره‌وه خسته‌ته پوو، له‌تیزیه و کانیان وايان ده‌رخستووه بونغونه (جه‌لادهت به‌درخان) سه‌باره‌ت به حاجی قادری کوی نوسیویه‌تی: (حاجی قادری، خانی دووه‌مه، ئه‌ویش له وینه‌ی خانی به‌دردی نه‌ته‌وهکه‌یه و ده‌سوتا، به‌کشتی شیعه و هوزر کانی له‌باره‌ی کمل و ولاته‌وه نوسیوون) (به‌درخان، ۱۹۴۱: ۱۹۷). هه‌روه‌ها (جه‌لال تاله‌بانی دلیت): (حاجی قادر يه‌کیکه اه شاعیره بیشنه‌کانی نه‌ته‌وهی کورد، به دلیکی پر له غم و به‌جاوی خوی بینویه‌تی که میرایه‌تیه کوردیه‌کان له لایه زور دلسوزانه عوسانیه‌وه يه‌ک له‌دوای يه‌ک لاماو ده‌برین. بؤیه له و چوارچتووه‌یدا دینه میدان و باانکه‌واز له کوردان ده‌کات، له پیناوا رزکارکدنی ولاته‌کیاندا تیکوشن. به‌لام عوسانیه‌کان زور له‌شیعه و هوزراوه‌کانی حاجیان قادریان سوئانووه (تاله‌بانی، ۱۹۷۱: ۵۶).

کواته ده‌توانین بیلین هه‌لبه‌سته‌کان شورشیک بون له دزی کاره‌سات و خراپه‌کاری ناوزیانی نه‌ته‌وهی کورد و شورشیک له دزی ئه شاعیرانه‌ی هه‌خه‌ریکی عشق و دلداری بون، له دزی داکیرکه‌ری کوردستان و چینی شیخ و ته‌که و دار و ده‌سته‌کانیان (حاجی قادر) به‌هه‌مان شنیوه‌ی (خانی) به‌رهی به‌باری روش‌شنیری، شورشگیری نه‌ته‌وهی‌دا وبوو، به يکیک له‌هی‌کانی شیعی نه‌ته‌وهی هستی ناسیونالیزم له‌لای کورد، له‌گمل هه‌مو ئه و بچوونانه‌ی که خسته‌انه رهو ده‌که‌هه، هه‌ستی نه‌ته‌وهی‌دا خاون میزرویه‌کی کونه و هه‌که‌هه‌وهی‌کانی که‌لاني جیهان، بهم شنیوه‌ی تاوه‌ک سه‌دهی بیسته‌م ئه بارودوخه به‌رده‌رام بون، دواتر

له خو و هلسن درنگه میلادی کورد خه و زهره رانه
له مهو و ته بخی عالم شاهیدی فهzel و هونه رنانه.
شاعر داوا له زلکانی نهته و کهی دهکات، له بیتاوی خاکه دا یه کگرتون.

هه روهها شاعری کی دیکهی هه لکه تویی کورد(حمدی) ۱۸۷۸ -

(۱۹۳۶)، که به شینکی زوری شیعره کانی تهرخان کدووه بؤ مه سله اهی پیشکه وتن و
پزگاری بونی نهته و دی و بلاوکردن و دل و دهروون و ویژدانیدا ره نگیان داوته وه. هزری
حمدی له شیعری ثایپنی و دل و دهروون و ویژدانیدا ره نگیان داوته وه. هزری
کوردایقی و نه ریتی کوردایقی و هکو شفراشیکی به رمی له شیعری کوردیدا به کار
هینایاوه(مه ولود، ۲۰۱۳: ۱۳). حمدی له شیعری نیشتانیدا دهولمه نده، چونکه ئه و
له سه رد مینکدا زیاوه، که بیری نهته و دی له هه مهو کوردستاندا پصره ده سه ند،
حمدی و هک نهته وه په رسنیکی روش نسییر، ئه کری سه رشانی به رامبه ر به خاک و
نهته وه کهی په بیکوینکی به جیهیناوه. ریکای دروستی کوردایقی به ماندوو نه بیون و
ئازارکانی نه خشنه کینشاوه و پنهنه هسر زوریه که موکوری و ناته او ویه کان داناوه
(سعدون، ۳۹۵: ۲۰۱۸). بیری یه کیتی نهته و دی ویه ک پارچه بی خاکی کوردستان،
هه مهو ئه و تیروانیناهی له شیعره کایدنا دهیخانه روو، رؤلی کرنگیان دهین له
هؤشیار کردن وه ناسقی پوشنبیری خه لک، گه شه کردن بیری نهته و دی و بزوته وه
رزگار بخوازی خه لکی کوردستان بؤ سه ره خوی و دامه زراندنی دهولمه نهته و دی،
له شیعره دا ره نگی داوته وه که ده لی:

له (وان) و (ورمن) یه تاوه کو ده گاته خاکی لورستان
امتبلیس و دیاریه کر وجه زیره تا خمئی سنجهر
تهمه شرقی شیمال، غربی جنوب ساحه کورد
که ئەم ئەرزه بە تۆزۈكى دەرىزى دىدەي

قہیسہر (مہولود: 98:2015)

لهم قوناغهدا، پرسنیکی گهوره.
شاعریکی دیکمی نتهوه (زیور)، که ناوی عهیدوللا کوری محمد مده فهندی
مهلا رسوله، سالی (۱۸۷۵-۱۹۴۸) له گه رپکی کانتیسکافن شاری سلیمانی هاتوته
دونیاوه. شاعریش له پرینکی شیعر و نهده بوه خزمه ق گهل و نیشتمانه کمی کردوه،
رؤلینکی دیاری ههبووه له پیکگه یاندن و رینوتی کدن نتهوه کمی له بیناو سه ریه خزوی
کوردستان، شاعریکی پر نهزمونی پهرودردمی و کوردایقی و نمونه خوبیه ختکردن
و خاونه ههؤیست بووه، بینیویه تی و نتهوه کمی له ژیر باری سته می زهمان
رۇزگار دەچە و سیندریتیوه، دوزوره له هه مو ناز و نیعمة تیک بۇ رزگاربیون لام جزره
ژیانه، شاعیر داوای تیکوشان و بیرایقی وزانست خوئینهواری کردوه، ئەمانهی به
بناغه سه رکوتن داناوه. هه روھا له سه رودادوه خوئینوییه کانی سالی (۱۹۲۵) به
بۇنهی له سیداردانی ناوداران و پیاوانی کوردپه رودری کوردهوه به دهستی
کەمالییه کان، سۆزی نیشتانپه روری خزوی به چەندین شیعری نیشتانی
دەرپیوه (زیور، ۲۰۰۳، ۱۰). ئەم شاعیره له گهل شورپی شیخ مەحمودی حەفید دا
ها سۆز بووه، شیعره کانی باسی خۆ تەرخاکردنی شیخ ده کات بۇ خزمه ق گهل و
نیشتان و وستانه وهی بەرامبئر به ئېنگلیز و داگیرکارانی کوردستان، له بیناو
بە دهسته بینانی ماف و خواسته کانی میللەق کورد دا (زیور، ۹۳: ۲۰۰۳). لام
قوناغهدا، پرسنیکی گهوره نیشتانی له شیعری شاعیرانی نتهوه خوازدا رەنگیدابۇوه،
ئەم شاعیرانه بە هستی بەرز و خوشە ویستیان بۇ نیشتان و خاکی کوردان، توانیان

شاعیران سهدهی پیسته‌مدا ده‌تونریت زورینهی شاعیران ئاماره پیتکریت، که شیعر نه‌ته‌وییان نووسیوه و ریاق خوان خسته‌ته مه‌ترسیبه‌وه له پیتاو داواکدن و باسکردن ماوه نه‌ته‌وییه کافن میله‌ته‌که‌مان، بهام لاهبر سورداری لیکولینه‌وه که‌مان لیزه‌دا ئاماره با پیتح شاعیری دیاریکراو دده‌مین، که ئه‌وانیش: شاعیر و رۆژنامه‌نووس و واتار نووسی هله‌کم تووی کورد(شیخ نوری شیخ صالح) (۱۸۹۶-۱۹۰۸)، که بەیه کیک له پیش‌وایانی رۆمانیکی کوردی ئەرئیت، خاوند هستی نه‌ته‌ویی و شۇرپ‌سکیریکی شیعیری سهدهی پیسته‌مه، وەک شاعیریک پاوه‌کی پتەو نله‌رزوی له میزرووی نه‌ته‌وکه‌ماندا له بە. له بواری رۆژنامه‌نوسیدا له سه‌ردهمی (شیخ مه‌مودی حفید) دا له رۆژنامه‌کافنی (بانگی کوردستان و رۆزى کوردستان) دا رۆلیکی گومره هەبوبو (عبدالولایید، ۱۹۹۹: ۱۹). له گەل مەلکی‌سانی بزوتنه‌وه رزگار بخواهانی نیشتانی و بەریابونی پاپەن و شۇرپ‌شەکان له‌دزی داگیرکەران، دهستی دایه نوییووه‌وه و هاتە مەیدانی نویخوازی‌وه، چونکە هوشیاری کۆمەلایقی سیاسی و رووناکبىرى كونجاوى بىن بوبو. شیخ نوری وەک ئازاد بخوازىك چاوى بېپیوه ئازادى و له ئاسوئى دەرپوانى. له بوارى رۆشنبىرى ھاوجەر خىشدا دابونه‌بىرى شیعیر بىن گۇرپى. شیخ نوری شیخ صالح بەھەستىکى نه‌ته‌ویی و نیشانه‌رەرمەبەوه، يەکەم دەق شیعیر شانقىپى له شیوه‌ی ئۆپەریتىدا له‌زېر کاریگەر ھزرى نه‌ته‌وییدا نوسیووه، کە دەرپرى دۆخىنکى سیاسىبىه له کوردستاندا دەقەکەش بەناوى (ئیتباھ) ھوه شاعیر دەلىت:

ئەولادى وەتەن ئىمە كەلەپىشى مەممۇت كۈردىن
بۇ غايىھەن ئاساپىشى مەممۇت كۈردىن.
كۈردىن، (عبدولواحد، 2008: 499).

وکو شاعریکی هوشیار، که بیری نوبی له وکو شاعریکی هوشیار، که بیری نوبی
له گل خوی هملگرتوو، شابهشانی شیخ محمودی حهفید دزی داگرکهران و
سیاسه‌قی نینگکیز و مستایه‌ووه. لمو سردده‌مدا بزافی رزگاریخواری کورد دوو دهسته
بوون، دهسته‌یه که سهر به جمهعیتی کوردستان به پریمه‌ایقه (مسته‌فا پادشاهی
یامولکی، ئەم دهسته‌یه داوای مافی نەتەوەیان دەکرد، دهسته‌کەی تریش ئالای
سەریه‌خویان هەملگردوو. شیخ نوری یەکیک بوو لەو شاعیره رووناکبیرانەی له گل
داوای سەریه‌خویدا بوو، که شیخ محمودی هەملگری ئالاکەی
بوو (سدیق، ۱۹۹۹: ۶). شیخ نوری کەسايیتیه کی به توانو فره بەھرە بوو له چەند
بوار و کایه‌یە کەدا خرمەقی کردووه.
(ئەمەد موختار بەگی جاف) (۱۸۹۸-۱۹۳۵) یەکیکه له شاعیره دیار و به
ھەملوئیستەکانی کورد، ھەر لمو بیناوه‌بىشدا زېنی خوی بەخشیووه. تایەقەندىدەکى
دیارى شاعیر باھقی خۇشەویستى خاڭ و نەتەوەبىه، وەك رووناکبیریک ئاۋرى له
کیشىھى نىشتمانەکەی داوهتەوە، پەيامى پەنۈچەنەی خوی ئاپاستەتى تاڭكەنلى
کۆنەمەلگەکەی کرددووه، لەو سەرددەمە شدا شیعر چەکى مەنۈچەنەی کورد بوو، گەڭانى
زەبۇنى و بىچارەبى دەتەقىتەوە. ئەمەد موختار وەك دلسۆزىکى خاڭ و نىشتان و
نەتەوە بەردەوام ھانى خەلگى داوه بۇ لەخو ھەستان و هوشیاربوونووه له بەردەم
پىشەتە نەخوازراوەكاندا، دیارتىن شیعرىنک لەم مەيدانە نۇو سىبىتى لېرىكى (لەخەمۇ
ھەلسىن) ھە، کە بەپرواي مارف خەزەنەدار: (سروودى وریا بۇنووھە و ھەلمەقى راپەپىنى
کوردايەق و بانگدانى خۇنيدەوارى و پۇشىتىرى بۇو له سېيەکانى سەددەي بىسىم له
باشورى کوردستاندا) (خەزندار، ۲۰۱۰: ۴۸۷).

نهیلولدا هستی نهته وهی زیاتر پهراهیسهند، هر بؤیه شاعیرانی نیشتناپهه روهه زمان و
قدهلمی خویان کرد به بلىسنه مهشخه‌لی کوردایهق، شیعریان بؤ ئازادی کوردستان
و به گزداچوونهوهی دوزمانی کورد دنوسی، خوینهان و شاعیرانی کورد
لهشستهکان و حفتاکاندا، لهژیر کاریکهههی ئەدەبی عەرمیدا به سوود وەرگرتن
ئەزمۇونى محمود دروپیش له کەش و ھوايەكى شۇرۇشكىزىانەي كىكىتوودا - شۇرۇشى
نهیلولوول و له شەستەکاندا و له زەمانىيکى کوردانەي سەختدا وەك شاعیرىيکى
حەمانسى خاون زمانىيکى شۇرۇشكىزىانە يېشوازى لېيىكەن لەراستىدا ئەم كەلتۈر
و سىتىيە مەلقولارى مىزۇوی خەم و ئەخلاقى شۇرۇشكىزىيە دوور له دەسەلاقى حام و
حۆكمەت لەنيوان شىعىرى دوو مىلەمات پۇوی داوه، شاعىرى کورد سوودى لەتۇنى
شۇرۇشكىزىانەي بالا و وينه قوولەكانى يېنیووه، سەربرەدەي مەحمود دروپیش و
هاولەكانى کرددووه به دەمامڭ يان به بايەتىك بۇ بويىاندانى دەق، يان كەندين بە
يانيانوويمك بۇ گىڭانەوهى بەسەرهەلاق ئەدىيىك يان مىلەتتىيکى دەرىدەر. دەكىيت بلىيەن
مەممۇد دورىتىش يە كەم شاعىرى عەربە به ھۆى دەق (کوردستان) ھوه لەسەرتاڭانى
شۇرۇشى کورد دا بەو خەيال و ھىزە ھونەرييەوه، ھېچقى مەرۇشى کوردى بەرز
نېرخانىدېت. (صالح، ماغوت ۱۷، ۵۹: ۲۰)

شاعیرانی کوردیش له ریگه شیعیریکی رزروهه که بۆ محمود دهرویش و میلله‌تکی کی
ئەیناونووسی هاواخومی خویان ده‌دهبری، باسی کاریکه‌ری شیعیری بەرگری
فەله‌ستینیان ده‌کد لەسەر شیعیری بەرگری کوردى، هەروههدا دواهەداوای ریکوتوتی
ئازاری سالی (۱۹۷۰) لەنیوان سەرکردایقی شورش و حکومەتی عێراق. دۆخى
کوردستان کورانکارییکی سەرتاپاکیری بە خویوه بینی واتا، رینکه و تناهمی
ئەدەبی کوردى و بیری شاعیران و رووناکیری کوردى شلەقاد، چەندین کوڤار و
رۆژنامەت نازار ده‌دهچوون، بەبنی ترس کور و کوبۇونەه سازدەدرا،
حەفتاكانی سەدەی بیستەم، سەردهمینکی زیرینی شیعیر و ئەدەبیانی کوردییە. يەکیك
لەو بزوتنەوە ئەدەبیه نويخوارییە کە بەگور و تینیکی گەنجانە و رەخنەگرانە هاتەکاچو،
بزوتنەوەی (روانگە) بۇو. شایه بانسە يەکیك لەو کاچ دیاراھەی رۆلی ئەریتی بینیو،
ئەدەب بەگشتی و شیعیر بە تاییەتی، لام روانگەیە و شاعیری بەتوانان و
پیشکەوتتخوار و نیشتمانپەرورە و عاشق و کومەلایقی هەلکەوتتوون و کاریگەری
شیعەرە کانیان لەسەر خمباقی نەتەوايەقی رەنگیداوتەوە. هەرودە (شیزکو دەلیت
شەستەكان و هەلکەنمینکی مەنگ واپوو، بەلام روانگە تارادەیەك گومەکەی شلەقاد) (حسەن، ۱: ۲۰۰، ۴۶). شاعیران دوورەپەریزی و خۆتە جەیدکەدنیان دەتكەددوو، واتا
نوسرە و شاعیران شابنەشاف پیشە نوسيين و شیعیر وتن، (كاریگەری-
شۆرپشکىزپی- جەنگاوارەربی) دەكات، ئەو تاقیکەرنەوانەی لە زیانی رۆزانەدا ئەدیانی
تیتا دەزیان لە کورهی کارسات و بەسەرھاتە کانیاندا جۆشیان دەخوارد، کە بە
تاقیکەرنەوە کانیان پوخترین ریگا و بالاترین بەرهەمیان بۆ زەمنی نوی
خولفاند (عاون، ۵: ۲۰۰، ۱۰).

گرندگر زیان نه مانن: لای شاعیر یکی و هک شیرکو بیکه س بریتیه له: جیهان بینیه کی
نه ته و می و ئازادی کورد و سه ربه خوئی کور دستان. واته ده تو این بلین (گوهه ری
ستراتیژی نه ته و میه)، نهک هر ئم شاعیره، به لکو شاعیرانی تریش بنده مای
شیعره کانیان لهم چوار چیوهه دا ده خولیتنه و
شیرکو بیکد (۱۹۴۰-۲۰۱۳) لمسالانی شه سته کانی سه دهی رابردو و ووهه،
نه مو خوش ویستی خوئی ده به خشیت به نیشتان، نهک شیعری خوئی، به لکو

کۆمەلاني خەلکى كوردىستان بە بىرىنى نەتەوەيى و هەستى شۇرۇشكىپېتى بەئاكا
بېشىنەوە لەم قۇرغۇغا دادا، لە سروودە يەناو يانكە كەيدا دەلتىت:

ئەی کوردینە ئەی مەردینە
بادەست لەناو دەست كەن ھەممو
بۇبەرزىتى خاکى وەتنە بۇ يەكىتى
پېچىن ھەممو كوردىن ھەممو.
(خەزىەدار: 2010:270)

ههرووهها(دلدار)ی شاعیر به ترۆپکى شىعىرى بەرگرى كوردى دادەنرىت، (١٩١٨) كىنگى دلدار لەوەدایه، توانى بە شىپويەكى چې ئەو رېچە درىزە پىندا لەخانى و حاجى قادرەوە شىكۇفەنى كىدوو، كە لەرىنگەكى شىعىرىكايىيە خەنلىكى بەرابەر بە زولم وزۇردارى و ھۇشياركىدۇتەوە، هانى داوه بۇ بەرەنگارى دوزەمن، ديازىرىن سرۇودى دلدار(ئەنلىقىب)، كە سرۇودىنگى نىشتىغىنى شۇرۇشكىلىيەبوو بە رەمىزى نەتەوايەقى، لەبەرئەوهى كۆمارى كوردىستان لە مەھاباد كىدووو بە سرۇودى رەسىمى(خەزندار، ٢٠١٠: ٥٣٧). پىندا شاعير شافازى بە مىژۇرى دىزىرىنى مىليلتەكەپەوە دەكەت و گىانى خۇراڭى دەۋوبات دەكتەتەوە ھەرووهە ئەم سرۇودە بۇوە وېرىدى سەر زارى ھەموو كوردىكى و سرۇودى نىشتىغىنى ناودەبىرى

ئەی رەقیب ھەرمادە قەومى كورد زمان

نایبر میقی
دانه‌پی
تقوی
زمان

(خنه‌ندهار، 2010: 573)

بهم شیوه‌یه شیعری کوردی لام قوئانغمدا هه‌نگاوی گهوره و کاریگه‌ری ناوه له‌رووی
نه‌ته‌واهیقی و نیشتمان‌په‌روه‌ریبه‌وه، به‌هؤی سه‌ره‌لدنی ته‌و رووداوه رامیاریبه گرنگانه‌ی
بهم‌سر کوردستان و ناوچه‌که‌دا هاتن، خهبانه رامیاریه که‌می ته‌و سه‌ردمه چوووه ناو
دهقه شیعیریه‌کانه‌وه. به‌همش ناوه‌رۆکی شیعری کوردی زیاتر رووی له‌شیعری
نه‌ته‌وهی و نیشتمانی رامیاری کد.

نهودهی سیهم / پیچکه‌ی نهاده‌ی هاشیعی هاوچه‌رخی پیش را پهريندا.
پیری نهاده‌ی هاشیعی کوردی پیش را پهريندا ره‌نگدانه‌وی ئەو بارودوخه سەپەنزاوه
بۇو، كەبىسەر نهاده‌ی کوردا هاتووه، خوى لەمەترسى لەناوچوونى گەلی کوردا
دەپىئىوه، كەر سەپىرى بارودوخى سىاسى و مىزۇوی کورد بىكىن، لەسالى (۱۹۶۱)
تاوەکو راپەپىنى سالى (۱۹۹۱) شۆرپەكانى کوردىستاني عىزاق بە جەندىنەنەۋاز و
نىشىودا تېپپىيون، نهاده‌ی کورد بەردەواام لە مەملانى و بەرەكەنيدا بۇوە لەكەل
نەما، دەكىندا، بە دەدەم اەخەبات و تىكتەشاندا بۇوە، لەسەدەم، ھەنگى سانى، شۇق شە،

لایه رکانی دیوانه کانی هم‌لده بینه و، دهیین به زوری شیعره کانی باسی خم و نازاره کانی میله‌ته که‌ی دهکات (سده‌عدون، ۱۰: ۲۰: ۱۲۲). شاعیر بهتایق له‌نیوان هه‌رس و هه‌ستانه و له‌حه‌فتکان و هه‌شتاکاندا زوریک له شیعره کانی تام و به‌رامه‌ی خوش‌ویستی خاک و نهاده و یاخیو و نیان له‌خوگ تکووه.

له دوای سالی (۱۹۸۸) کورد به پژگاریکی خویناوی و تهم و مژاویدا تیه پیوه، که نئو پودواونهش کارهستاییکی کهورهی میزروویه، کاریکری کردوه سهر زورهی که لانی جیان و ناوچه که بناهیتی، هر له جینتوساید، به عهده کردن، راگواستن، کیمیابارانکردن هله بهجه، کوشتن، لاسیدارهداخی هزاران گنهنجی بیتاوان، به گشتی چهند سیایه کی هونهرهی له شیعری کوتایی شهسته کان و هفتاتکانی قوئناغی شیعیری کوردی هن، که هاویهشن و له نهزمونی زورهی شاعیران دهیزیت و ره نگیان داده تهوده، که هر دیارتینیان، بیری نتههوده و شورشگزیری و گوزارشکردن له

رژیان و شیعره ده به خشته کوردستان. ئمو له نیشتماندا رژیان ده بینت، هیوا و ئومبید و جوانی و خوشویستی و مردن لای شیرکو له یەک شتنا بونی ھەدیه نیشتمانه (ئەمین، میره، ۱۸: ۲۰: ۷۷). شیرکو بیکەس زمانی شیعرو خەیائی شیعره چیزەکی ئەنفال و کیباباران و حوزەرانی شەست وسی وشەپو کوشت و پەرو داستانه کانی شۆپشی کورد دەگێرتیهەو. شەھید رەمزی نەتەوە و نیشتمان و شیعره، ھەروەھا باسی زامی کورد و کارەستاتەکانی راپردوو دەکات، لەشیعره شیرکو بیکەسدا خوشەویستی وەک ئازادی ھەمیشە ئاماڈەیە. ھەمیشە دروست دەگری و بەردەوام پیویستی بە پاراستن و تازەکردنەوەیە. کەی خوشەویستی مرد دەشیت زیندوو بکریتەوە، جاریک بە شیعە و جاریک بە شۆریش و یاخیوون، جاریکیش لە رېنگانی تیکەلکەردنی تەنیایی دوو مەرۇفەوە بەیەکتىرى. وەک چۈن کوردبوون لای شیرکو بیکەس هەنیایا بۇ دۆخچیک مەرۇف تىپدا بەدواي ئازادىدا دەگەرتىت و ریزى ئازادى دەگەرتىت، ئاواش مەرجى سەرەکى لە عىشقى راستەقینەدا رىزىگرتقى ئازادى كەمە کانە لە يەکتىرى (ئەمین، میره، ۱۸: ۲۰: ۷۹). لەسالى (۱۹۶۱) ھوه، ھەتا راپەربىنى سالى (۱۹۹۱)، شۆرەشە کانی کوردستانى عىزراق بەچەندىن ھەواراز و نشىپودا تىيەپىوون، كەم بۇلەی ھۆشىار و نیشتمانپەرورە کورد ھەدیە، چەند سالىنىڭ خەباتى چەكدارى نەگردىنى، شايەن باسە ئەم بەشدارىيە غۇنھى شاعىرى واي تىدا ھەن، دەتوانىن بە چاۋى شۆرەشگىرپىكى مەزنەوە لىنى بپاۋىن، لە غۇنھى شیرکو بیکەسی نیشتمانپەرورە، كە لەسەنگەری ئەدبىدا، چەكى دەستى شیعە (ئىساىعل، ۱۹۰۱: ۲۰۰: ۱۹۸). لەپىناو نەتەوە و ئازادى کورد و سەرەبەخۆي کوردستان.

له کوتایی شهسته کان و سهرتای حفتگانی سهدهی بیسته مدا، (لطفی هلمت ۱۹۴۷)...، له گمّل چهند هاورتیه کیدا، گروینکیان دامه زراند بمناوی (گرویی کفری)، دامه زراندی نهم گرویه و درجه رخانیتی که گوره بتو له میزوهی شیعری کر دیدا، هروهه خویان ئامارهی پینده کهن له ژیر کلرگری نهدهی عربی به تایهت شاعیرانی نویخوازی وکو: (عبدالوهاب البياتی، نزار قباقی، بدر شاکرسیاب، محمود درویش)، هروهه همندی له ژماره کانی گوفاری (شیعری لوبنافی دواتریش گوفاری (الکلمه ۹) یان ده خویندهوه، که له نهجهف ده رده چوو دواتریش گوفاری شعر (۶۹) ی عزرا قیان دخویندهوه، که له به گذا دده چوو و هروهه گوفاری (المعلم الجديد) دا شیعری مایا کونفسکی و بودلیر و مالارمیه و نازم حیکهت شاعیرانی تری نویخوازی جیهانیان دخویندهوه و سوودیان له نه مزوونی همه موان و درگرت، پریاریاندا له بازهی شیعری باوی کوره که دوور یکه و نه ووه، له کاتیکدا نهم گروویه سه ری همّدا، که سه رجهم نه ته وهی کورد سه رقانی سیاسهت و سیاستکاری بتو، گرویی کفری وکو بومبايمک ته قیمهوه و سیاسته دارانی تقادن، به شاعیران و نوسه رائیشی گوت پیگا و ریازه کان کون بتوون و راپه بن، پیگا و ریازی دی بدؤزنه وه (سه عدون، ۱۰: ۹۹). لطفی هلمت سه بارت به ناو پر فک و بیان نامه روانگه دنویست: (بیان نامه روانگه به ئەقلکاری و هوشیاری بیوه نووسراوه، تا راده يه کی زور موحافیزه کارانه يه و باسی راپه بین نه ته وه و ئە ده دی شور شکری و نه ته وه ده کات، نه ک شورشی نه ده ب، دزی نه و ده قانه يه، که به لاسایکردن و با ووه خمرپکن. زیاتر پل بو گورانکاری و پیشکه و تنه کوملا یقه و شارستانیه کان و کیشی نه ته وه ده هاوی) (هلمت، ۱۲: ۲۰۱۲). چهوساندنه وهی نه ته وايي تي و چينا يه تي و باري ئالوزی نه ته وه كه، ئاشنایي تي له گمّل بیرو با وره شور شکریانه و پیشکه و تنه خواهانه دا زیاتر هانی (لطفی هلمت) یان داوه، بوق نه وهی له ناخی پر کاره ساق چهوساوه و هە ئازانه وه بیره کانی هملقىلى. گمّل

شومبیدی ههبوو وچاوهروانی دهستکهکوئی زۇرۇرون لەيىشتىيان وتىكۈشەرانى جاران.
ئالىزىردا هەستىكىي جەرك بىرانى رېش و گلەبىي ئامىز لەمشىرى ئەم قۇناغەدا زەنكى
دایيە، شاعىرى ئەم قۇناغەي كورد ستابىلىكىي وھاي رام كەد پېرىو لە حەلقى
تىكىشان و پەربۇونى رۇحى تاك، لەرىنگى وينەتىم و مزاوى و شەتكەنبايان وھا
درەدەپى، كە خۇن تىدا سەت ئەبۇو وينەتىم دووركەوتتەنەو لە نىشتىيان تىياندا زەنكى
ئەدەپەو، ئەم تۆنە ماغۇتتىيە بەرھەمىي بارودۇخىكىي قورسە، كە دەزى زەتكەرانى
ئازادىيە لە حۆكمەلە شىعىدا بۇوە بە دىياردەيەكى پاستەقىنەو بلاۋۇوە (صالح،
ماگۇت، ٦٩:٢٠١٧) بوارى زىياتر رخسا بۇۋەتى شىعىرى ماگۇت دەرۋازەيەك
بىدۇزتەنەو بۇ نىزىكىوونەو لەدىھەنى شىعىرى نەوهى سىيەمى كوردى دواي راپەرپىن،
شاعىرلەغان لەم زەمینەدا لەجىاتى ئۆمىد جەركىرى خەن ھەلۋەرینان دەددا.

له دوای سالی (۱۹۹۱) له باشوری کوردستان هەرکی تەدەب و رۆشنییری کوردى گۇرانى بەسەردا هات، گروپ و پۇقى نوى دروست بۇون، كە دىزى واقىعىي چەوساوهى ناوختى باشوري کوردستان وەستانەوه و وەك خۆى پەسەندىيان نەكىد، تەنانەت نوسەر و ئەددەيەكانيش لەرىنى دەكەنانيئەنەوە نارەزا يەق خۇيان لەم بارودۇخە دەردەپىرى. قۇناغ دواي قۇناغ ئەم دۇخى فارەزا يەتىيە گەشەي دەسەند (مېرە، ۲۰۲۰: ۷۷).

یه کنیک له و شاعیره دیارانه دوای قوناغی را پیرین به مهلهه شعری
ناسیونالیزمیه و ده گرتبوو، (شیرکو ییکمه سه) به تایه هت له دیوانی (تیستا کچیک
نیشتیانه) شاعیر تا کاتی نوسینی دیوانی تیستا کچیک نیشتیانه هه موو شتیک له
پیناوی نیشتیان ده نووسیت، به لام لام دیوانه دا زور جیاواز درده که ویت، چیزو کی
بن نومیدبوونی خوی له مه عشووه کونه که هی ده گیریته و، دیگانه به ما یاه کی نوی بو
حیه اینیه یا خیه که هی خوی بتو نیشتیان و دلیت:

له ئىستەدا دەمچاۋى نىشىتىان
لە دەمچاۋى پەنجەرە يەكى چىكىن ئەچى
كە بەردەوام داخراپ و گۈزۈمۇن و سالى جارىيەك پىئە كەمنى
(پىكىمسىز، 66:2011).

(شیرکو بینکس) به پرونی رهنه‌ندی کوردبیون امده‌قەکانی هم شاعیره‌دا رنگیداوهه، به لام کام کوددبیون به چ مانا‌یه‌ک! بینکومان کوردبیون به مانا ناسیونالیسته بهرتسه کەکمی نا، بهمانا ئەتنیه داخراوه‌کمی نا، بەلکو کوردبیون وەکو دۆخى دەرکەنی کومەلئىك مەرۇف بە زۇر بۇ دەرمەدە مىزۇو و دەرمەدە زەمن. دۇنیابىنى شاعير و ھەلویستى سیاسى ئەو دەربارە رووداوه‌کانی ناو کومەلگەمى كوردى، لە دۆخىكى قولدا بۇو. ئەم شاعيره لە قۇناغى دواي رايەپىندا لە باشورى كوردستان رەخەنی لە زولم و چەسادنەوهە كۆملەگەكى دەگرت، كە دەسەلاقى كوردى شۇرۇشكىپانى دوبىقى جىئىھە جىيان دەكىد(مېرە، ۲۰۰۱: ۱۰۸). كارە شىعىرييەكەنلى شیرکو بینکس بەه خۆى لە تەواوى شىعىرى كوردى (لەسەرمەتاوه تا ئىئىستا) جىادەكتەوه، كە زۇرتىن كارى لە بوارى (بەشىعىرى كەن مىزۇو) كەدووه، كە باس لە مىزۇو سیاسى كورد و رووداوه مىزۇوپەكەنی كورد دەكەن، هەر لە شۇپىش و پىشەرگە و خەبانەوه تا ئەنفال و ھەلەبجە و شەھيدان، بەردەوام قۇناغ دواي قۇناغ كەدووپەتى بە شىعىر، شیرکو لهېيش زۇرىپەمى شاعىرازى كوردمەدە لە چەندىتى و چۈنپەتى بە شىعىركەن مىزۇو.

میزروی نهتهوهیکی چهوساوه و زیر دهست، ئەم گوتاره له شیعری کوردیدا، درێز
دهیتەوه تا کوتایی نهوده کان و راپەرین، بهلام بە دنیاینی جیاوازهوه بۆغونو: له
شیعری هەشتاکاندا، بە تایبەق ئەو شیعرانەی له شار دەننوسرین و رەنگدانەوەی
گیانی بەرگری و شۆرşکتیپی و نهتهوهین، سیپولو دەبیتە بەشیکی سەرەکی له
زمان، چونکە به حۆی نەبوونی ئازادی و سستەمی بەعس لهو قۇناغەدا، شاعیرانی
کورد پەنا دەبهەن بەرسیپول بە تایبەتیش، کە ئەو قۇناغە بە قۇناغی رەشیبىنی و نا
ئومىدى دەناسرتیتەوه. بەم پىلە پىچکەی بىرى نهتهوهی لەشیعری قۇناغى پىش
راپەرین هەلگرگى سیجای بىرى کوردا یەق و بەرنگارى بوبو، كەرەلیان هەبوبو له
ھوشیارکردنەوهی وەندانی خەلکی بۇ خەبات و شۆرپش و ملکەچ نەکردن تاوهک بوو
بە ھەوتی راپەرین و قۇناغىکى نوی له خەبات نهتهوهی و نىشتەنە.

بهشی دووهم / ریچکه پی نته و هی له شیری هاوچه رخی پاش را پهريندا.

رایه‌پین و رچه‌رخانیتکی میژرووی گرنگ بwoo، که تیدا کوتایی بهو، ستهمه سیاسی و نهتهوهه‌بیه هیننا، که سالایتکی زریبوو رژیمه يهڭ لەدوانى يە كەكانى عىراق بەرامبەر بە نەتهوهه‌دی كورد پەزەپوليان دەكىد. ھەزووه ك ئاشكرايە ھەميشە ئەدەب بەگشتى و شىعىر بە تايىھقى بە رېنگدانوهه سەرددەمە كەمى خۆى دەناسرىتىوه، ھەمۇو سەرددەمەنىك پۈيىستى بە ئەدەپىيەكى تايىھت بەخۆى ھەيد، كە ئاوىتىھى سەرددەمە كەمى يېت گەلى كورد بەردەوام بۇ رېزگارى سەرەيەستى ھەولىداوه، ھەمۇو ئەو دەستتکەوتانەي، كە لەرایه‌پین بەدىپاتن بەرهەمى سەدان سالەي خەبات و قوربانى دانبۇون، دواى رایه‌پىنە مەزىنە كە كۈرەنكارى كەورە لە سەرچەم بوارەكاندا ھاتە ئاراوه، چونكە لەپاش ھەر شۇرۇش و رایه‌پىنەك چەندىن كۈرەنكارى لەسەر ئاستى ژيافى كومەلگە روودەدەن، ئەدەپىاتىش لەو چوارچىۋە بە دەرناجىتىت، دواى رایه‌پىنە بەھارى سالى(1991) كورىستانى عىراق خۇرە ئەدەپىاتىك بەخۆيە دەبىيەت بىنى دەوتىرتىت (ئەدەپاتق رایه‌پين) (عەزىز، ٢٠٠٦، ٥٥٥: ٢٠٠).

رپاهپین، قوئانیگی نۇنىيە كايىدە، كە قۇناغى وەدرنافى داگىكىار و فەراھەمكىدى ئازادى و دىعوکارسى بولۇ لە كوردىستاندا، يېش راپەپين ئەركى ئەدەب و شىعر بىرىتى بولۇ لە ھلۆكارى و ھاوسەنگەرى لە كەل شۇرۇش و خەباتى سىياسىيدا، يېش راپەپين شىعر ھاندەرى جەماوەر و شۇرۇش بولۇ بۇ رۇوبەر و بۇونەوە دۈزۈن، بەلام ئەم ئەركە لە دواى راپەپين گۇرانى بەسەردا ھات و وەك جاران نەما، ئازادى و دىعوکارلى دواى راپەپين زەمینە يەكى لەبارى خۇلقاناد، يېركەدەن وەدى ئەدېب و شاعيرانى تا را دەيەك بە خەمملىيۇ گۇرى، سەرەزاي ئەۋەدى هيشتى بەرھەمە ھونەرىيەكان گۇرانى رېشەيىان بەسەردا نەھاتىوو. دواى راپەپين ئەدەبى لە كۆمەلەوە بۇ ناخى تاك و ورچەرخاند، بەمەش گۈرەتىزىن شۇرۇش لە ئەدەبىيەتى كوردىدا رۇوبىدا. واتە لە دواى راپەپين قۇناغى (من) ئى كۆى شاعير، كە (من) ئى نەتەوە و شۇرۇش و كۆمەل بولۇ، لايى ھەندىتكە لە شاعيران مالئۇ ئايى كەد (شىياسىاعيل، ٢٠٠٣: ٧٦).

شاعیرانی کورد لهدوای راپه‌رین، له زیر کاریگری ئەدەمی عەرمەیدا پېشوازیان له ئەزمۇنى مەممەد ماغوت گرد، كە جەخت له دوورکەوتتەن وو گوتارى گلەبى له نېشتىمان دەكتەن وو. هەرجەننە شاعیرانی حەفتاۋو ھەشتاكان ئاڭدارى ئەزمۇنى شیعیرى محمد ماغوت بۇون، بىلام شاعیرانی کورد پېشوازیان له و ئەزمۇن دواخست تاوه کو راپه‌رینى جەماوەرى بەھارى سالى (۱۹۹۱) دامەزانىنى پەرلەمان و حۆكمەقى كىردى و دەزگاڭى جۇراو جۇزو دەرچۈن، لەزىيانى شۇپش و گواستىنەوە يۇزىان و لەزىز سايىھى حۆكمەتىكى نېشتىمانىدا. بەداخخۇد شەرى برا كۆزى بەرپاپوو ھىزى حۆكمەقى پەك خست بۆشائى كەمەت نیوان نېشتىمان و دەسەلات و ھاو لاتىيەو، كە

دسه‌لاتدارانی ئەمپۇ بهرپايان كىدووه، شاعير رۇچۇته نېو نەھامقى خەمى مىللەتىك، قىزىۋىنى پىنکىدادان و لەدەستدىنى رۇلەكەنی نەتەوەكىي بە ئازاروه سەركۈنە دەكتات. لەتىف ھەلمەت رەمەز و كۆزى جىاواز بەكار دەھىنېت اه دارىشتنى شىعەرەكائىدا، دواى راپەپىن خەوفى ئەم شاعيرە، لە خەيالىكىي هيوياراوا بې نائۇمىزىدەيەكى شاراوه و قەتىسىبوو ھەنگاود دەنیت، بۇبە لەم قۇناغەدا ويىردىنى خونىنەر دەكتە ناوىزىبوان و زولمىي دەسەلەلات و يىدەنگى خۇنىئەر ھەردووكىان بە زوللىم دادەنیت(شەھرۇق، ۳۳۱:۲۰۱۹). دونىاى شىعېرى دوا راپەپىن، بەتايمىت دەقەكەنلى ناو (ديوانى گورگەكان) (۱۹۹۷) كە زىياتى رەخنە ئامىزىن چەند ھەينىكىي نۇنىي بەرھەم ھېنبا، كە دەتوانىن بلىيىن (ئەم شاعيرە جوانى گوتۇن و يېتى ناوكۇنى بەيەكەوە كۆ دەكتاتو، جوانى گوتۇن و يېتى ناوكۇنى بە ھەستى نەتەوايەقى و دەرروونى و سیاسى مۇتوري بە دەكتات، پەرەدە لەسەر حەقىقەتىكى دىاريڪراو ھەلددەتەوە، (لەتىف ھەلمەت)، وە كۆ شاعيرىكى دىار بەرجاوجەدەكەونىت. دەكىنەت بلىيىن، بەلگەنەوېستى حەقىقى لاي لەتىف ھەلمەت بىتىپە لە تىكەلەكىرىنى ھەستى تاكىھەرابى و ھەستى نەتەوايەقى پەرەدە لەسەر حەقىقەتىكى دىاريڪراو ھەلددەتەوە، لەشىعېرى (سەرتاى پىرسىارەكان)دا شاعير دەيەوبىت لەرىيگاى پىرسىارىيتكەوە دەسەلەلاقى خۇمالى كورى راچەلەكىنەت و دەلىت:

ئەی ئىز بۇ نان و بەرگ و مىلالىنى شەھىدە كاڭان دەدزىن
بۇ تەناھەت كەن و كلەتكۈش شەھىدە كاڭان دەفرۇشەن
بۇنا تارسىن
شەھىدە كان ئەم ھەفتەيە لەتوبى كەن و كلەتكۈ دەرچىن
دەس بەنەوە نەشك و ئەم جارىيان پۇپۇپۇرى ئىسو
بۇھەستەن. (ھەلمەت: 2014: 666).

(پهقيق ساير)، ئەزمۇونى شاعير هەمان ئەو ئەزمۇونە ھېيمىدە يە، كە پېش سەھەرى تاراوكە پەپرۇوي لېتكىردووه. ئەو دەليت: سەبارەت بە ئەزمۇونى شيعىرى من پەپەندى بە كەمسايىقى خۆم و پەروەردە و ھەلکىشانى تەمەن و ئەزمۇونى زيانوھە يە. كە رەستەتى شيعىر لە شىيۇمى داهىنیاتىكى نويىدا ماناۋ فۇرم و ناواھەزۈكى تايىت وورددەگىن، بەكارهىنائى كەرەستە لاي شاعير زمانە. شاعير لەپىزى زمانوھە ھەست و ھزر و جىهان و تايىەتەندىتى خۆزى دەرەدەخات. شيعىرى كوردى بە تايىقى دواى راپەپىن رەنگدانەوە يە كى راستە و خۆزى قەيرانى سىياسى ئابورى كومەلایەق و كۆلتۈرى باشۇرۇ كوردىستان، بەرھەمى دۆخى پې سىتم و فەسادى و يىدادىيە، كە ولات لاي گەلە كەي بۇتە زىننەنەنىكى گۈورە. كۆمەللى كوردىستان نەياتۇنييە سادەتىن يىداۋىسىتى ماددى و رۆحىيەكانى مۇروف دايىن بىكەت، دواى نيو سەدە قوربانى و نەفەل، كوردىستان لەداكىركارى يېڭانە رىزگارى بۇو، بەلام لە ئامىزى داگىركەرىيەكى ناوخۆپىدا كەورەتىن نائۇمېدى بۇ خەلکە كە دروست كەد(سىدق ۱۴۰۲:۲۰۱۸). ھەر وەها يە كېكىل لامو شاعيرانەي كە لە دواى راپەپىنەوە ھەر لەسالى (۱۹۹۲) ھوھ بەتەمواوى جىنگىلى خۆزى كىرتۇوھە، واتە بەرھەمى لە(واى وورزى بەردىن)، بە شيعىرى (رېڭاكان ناپاڭتىن دەلىلەن) دەختە ئامىزە، ئەم شاعيرە وەك يە كېكىل لە بەرھە مەھىنەرەكانى گۇتارى ئەتقە وەيى كورد، كە پېشىتە بە وتارى مانەنەوە ناوبراوه، بەشىوھەكى بەرفواون لە رەگز و پايدەكانى كورد شيعىر بەرھەمدەتى، لە شيعەرەكانى ئەم شاعيرەدا بەخشىنى ناسىنامە يە بە مۇروفى كورد ناسىنامە بە مىزۇوھە كەمى. دەشى ئەم شاعيرە وەك ئاستى يە كەمى زمان بە شيعىرى سىياسى دەرىكەۋىت، بەلام كەتىك شۇر دەپتەنەوە بۇ ئاسقى قولى دەقەكانى ئەوا جىهانىكى رەھەند فراوان و

ئاماده‌بی بهرد و امی شیعره‌کانی شیرکو ییکمکس لهیو ئەدەیاپیق کوردى به دریزایی (١٩٥٧-٢٠١٠)، واته پەنخاو سى سال ھەمیشە بۇونى ھەبووه و بهرد و امیش بەرھەمی نوئى ھاتوتە پېش. شایدیف باسە ئەھوەي ئە و ازمان شیعردا كەدوویقىن ھەر ئەھوەي، كە مېرۋولە بۇ شارەكە خۆى دەیکا ھەر ئەھوەي، كە باخوان بۇ باخەكەمی دەیکا. ناشیبىت ئە و راستىيە فەراموش بکىن، سەھرەپارى ئەو سەركەوتە بەرچاوه شیرکو، بەلام چەندىن ھەلبەز و دابەز بەشىعەرەکانی شیرکو دىارە، لە ھەندىك شوين كە يېشىتۇتە ئاستىيکى بالا، لە ھەندى قۇناغىش بە ئاستى جىاجىيا، شیعەرەکانى توشى رامان و گومان دەپىت (خەللىل، ٤٦٩: ٢٠٢).

له سیا دیاره کافی هاوچه رخنیتی شیعری کوردی پیش راپه‌رین و دوای راپه‌رین شیزکو بینکمه. شیزکو دیارترین شاعیری بهره‌مکننافی زمانی حفظ دهدربینی دوو سیا هاوچه رخی کوردیبه، سیاگی قاره‌مان / قوربانی، شیعری ته و بهردواوام له زمان و فورمی نویندا بو ئەم خوده‌رپینه گهراوه و داهینیانیکی گهوره‌یی له بواری فورمدا ههبووه، بجهزیاک که هر تازه‌گهربیه‌ک بهنده به هله‌لویست له زمان و گلزارنوه و فورمه شیعریانه شیزکو بینکمهس بهره‌می هینباون.

شیعری دوای راپه‌پین، به تنهای شوناسه‌که‌ی له قواناینک و زمه‌نتیکی دیاریکراودا
به رجه‌سته ناییت. هاوكات له هره‌یک لهو قواناغانه، کومله‌لیک شاعیر و دهق شیعری
دهکه‌توون، که دهی له ئاستی فورم و ناوه‌پوکدا له یه‌کتریان جیاکه‌ینووه.
شیعری دوای راپه‌پین، دهستوازه‌دیه‌کی ئه‌دابی کشتکیره. واته ئهو شیعرانه‌ی دوای
راپه‌پین نوسراون، کمواته ئهو شیعرانه، ددقی ئهو شاعیرانهش دهکریتهوه که
شاعیری بهرله راپه‌پین، به لام شیعری دوای راپه‌پینیان هه‌یه. یه‌کیک له رهکه‌زهکانی
شیعری دوای راپه‌پین سه‌ره‌هملدانی منه. ئیتر ددقی دهیه‌پیت گوزارشت له روحی
تاک بکات، نهک پروحی میلله‌ات، که اه شیعری شهست و هفتاکان دهیتیریت).
روون و دیاره که شیعری دوای راپه‌پین به گشتی ئه‌زموونیکی خود گهراویه لهوهی
باپه‌تی بیت. دیاره ئه‌مه‌ش بو گورانکاری له هله‌ومه‌رجی کومله‌لایه‌نی و سیاسی و
سماکولوزی مرؤثی کورد ده‌گهراویه‌وه (مهلا، ۹۶:۲۰۱۹).

به دینه هینانی تایدیاکانی شورش و سه رگردانیه کانی مرؤ فی شورشکیر و ئو به شهی کومه لگا، که چاره نوسی خوی بهم بهایانه و شورش وه گرینداوه، زه بیریکی که ووره به له شیعری هاوجرخی دواي راپهپن، شیدرکو بیکهس له همله بسته شیعریه کانیدا، به تاییق دواي راپهپن و له دیوانه شیعری (ئیستا کچیك نیشتانغه)، له بیری قاره مانی نته وهی، که نیشتانه قاره مانه کهی ئه و کچیك، که له بیری سه رگردانی نیشتانی قوناغی دواي راپهپن ده چوئنیت بهم نوه سه رگردانی، که له نوه کانی پیش خوی دابراوه و نیشتان لاى سیماي دایکنیکی خوش ویستی داگیرکارا و دوازتر غەدرلینکراوی نیبه، بەلكو نیشتان وەکو ئه و باوکه دەردە کەویت، که خەمی رۆلکانی ناخوات، لېرەدا قاره مان خەم بۇ چوارچتوھیەك له بەخته وەری دەخوات نەك بۇ دەولەق نەتمە وەپی، که خەمون قاره مانانی نوهی پیش راپهپن بۇو... داوا کارییه کانی ئەم توییزه کومە لایتیه نوییه برتیتیه له هاولاتیبیون و مافە کانی هاولاتی (ئەمین، میرە، ۱۸:۲۰) . شاعیر تا کانی نووسینی دیوانی ئیستا کچیك نیشتانغه ھەمو شتیک له پیتاوی نیشتان دەننووسیت، بەلام اەم دیوانەدا زور جیاواز دەردە کەویت، چۈرۈکى بىن ئومىدبوونى خوی لەمە عشقوقه کونە کەی دەگىرکەتىمە، دەیکاتە بىنە ما يە کى نوى بۇ جىيانىنیه ياخىيە کەی خوی بۇ نیشتان .

(امتیف هلمهت)، و هکو شاعیر یکی نه ته و خواز و هملگری خم و نه هامه ته قی میلله ته که‌ی، تانه لهو شهه نه گریسه ددات، که شورشگیزی دوینی و

رده‌خنه‌دا ریز بکهین. بهره‌مه‌کانی به اختیار روویه‌ریکی نه‌وقون، که سنوری سروشی خویانیان هه یه په‌یوندندیه‌کی پته و پیکمده‌وهی راگتکونون(سیوه‌یلی، ۷۱:۲۰۱۳). لهدوای راپه‌پین نه‌و شاعریانه هندیکیان نه‌وانه بوون، که پیشووت‌تر جینگکای دیار و رژلیان هه‌بووه، هه‌تا و هکو تیستاش هندیکیان لهزیانداماون و شیعر دهنوسن به‌تاییه‌ت له‌بواری شیعری نه‌ته‌وهی، نه‌وهیک هه‌یه لهدوای راپه‌پین هاتنه پیشه‌وه، که نه‌وهیکی تازه‌یه چه‌ند شاعیریک لهدوای راپه‌پین دهرکوتون له‌پرووی ته‌نه‌وه، که که‌نجی هشتاکان، به‌لام له نه‌وهده‌کاندا دهبن به‌شاعیر و ده‌ردکون، نئم هه‌موو نه‌زمونی شاعریانه له‌برووی شیعری نه‌ته‌وهیه و جوزیک اه فره دنگکی تیدایه هم فره ده‌نگیکیه نه‌گه‌پیته‌وه بتو ریچککی شیعری کوردى بتو بیری نه‌ته‌وهی، اه‌قنااغه‌کاندا گورانی به‌سه‌ردا هاتووه، نه‌مه‌ش به‌هوی نازادی کوردستان و نه‌مانی ده‌سله‌لاقی رزیمه‌وهو هندیکیان جیبانیبی تاییه‌تیان هه‌یه، بیری نه‌تومونی شاعریان هه‌میشه له‌برهودا بوون به‌شیواز و میکائیزی جیاوازووه‌وانیش (هیلی ره‌هندیه‌کان) له بواری نوسین و فیکریدا له کوتانی هشتاکانی سه‌دهی را بردوودا به‌وتاری له‌پهراویزی ره‌خنه‌یی به‌اختیار عملی و بلاوکنه‌وهی دیوانه شیعریه‌کمی (گوناه و که‌نه‌قال دهستی پیکرد.

که واته ده توain بهختیار و که سیمولی نه روته تازه يه، بهرهه مکانی فاروق رفیق له شار و له کمیشدا مهربان وریا قاع و پین همردی له بلاوکاره کانی شاخ و بلاوکاره کانی تری نه سهردهمه شاخ و که دیارده بکی تازه له بواری نوین و نهدب ده رکه وتن، نهم روته سهرهتا به نهدب و درگیرانی بیریارانی بیر خورثاوا دناسرانه و، خوبان دور دخسته و له هر جو لیکی سیاسی رنگه نه مهش هوکار بوبویت بو نه ووهی هر زوش له ناوانه هاشتکانی نهدب و بونکیری شارو شاخه و ره تکرانه و، زوریک لوانه هی له کمیل ره تکردنوهی نهواندا بون نه و نوسه راه بونون، که باو پیان به نهدبی بهرگیری و کوتاری شور شکنی هه بوبو له نویندنا. بهختیار عملی له نهستی خوپیدا، مامهله له کمیل شیعره کاندا ده کات، مامهله له کمیل ده روبه ره کهی، همیشه بهختیار نهستی پر له غریزه، غریزه هک شه پری دوز منه کانی پینده کات، شاعیر باش دهزانیت نهم شهه بردنوه و دوزاندی نیه، جونکه شه رهکه نه سهره تای هه نه کوتای (علی، ۹: ۳۶۰).

(به) وتمی مهربان وریا قانع له گوفاری تازادی زماره (۴) دا، راپهین کرانوه‌ی مرؤوفی کورد به‌سر دنیایه‌کی تر) ئەو دنیایه‌ت، که مهربان قانع وئىنه دەكىشى جىهانىكى تازىيە و، كرانوه‌ی بىرى رەھەندىيەكانە به‌سر كۆمەنلەكى كوردىدا، دەركىدنى گوفارى ئازادىيە به چەند مانكىك دواي راپهين. ئازادى تاكە گوفارى فيكى كوردبووه، كە سالى (۱۹۹۱) دەرچووه ئەو كاتە ئازادى دەرئەچوو، هيىشتا جلى دراپ به‌برى سەركەدكەنلى شاخەوه بۇو، هەر لەۋاتەدا (بەختيار عەلى مهربان قانع فاروق رەفيق و رېئىن هەردى زماره (يەك) گوفارى تازادىيان دەركىد، دىياتىن ئەو نوسەرانە بۇ گوفارى تازادىيان ئەنوسى فەرىد ئەسەسەرد، هۇشەنگ وزىرى، بەزان فەرەج بۇون (عبدوللا ئەممەد، سايىت ئەلكتۇزۇنى شارەتس، ۲۰۱۹/۳/۱۱).

نه بونی چه مکیکی پیش روی فیکری له قناغی دوای را پهرين ئەو كەلینە رۆشنبىرىيە بەرەمەن، كە سەرەتاي ئۇمۇسى پرۇزەتى كەن ئامازىيەكى نۇنىي گۈرانكارى بولۇ، لە هەزى كوردىدا، بەلام نەيتىۋى فەزايەك بۇ بېرسەمى رۆشنبىرى فەراھەم بكتا، بۇ بەرەۋامى دان بە ھەلگىقى ئاستىنگە كۆمەلایەتى و كۆلتۈرىيەكەن، بەمەش پوكانەۋەك و پاشەكشىيەك بولۇ لوە دەستىكەوتە مەعريفىيانە

تبریز اینی قولتر ده دوزیته و، که بهره‌گیری از شیعره‌کاری دوای را پرینه (قره‌داغی، ۱۵۳:۲۰۰۲)، که شاعیر رخنه‌ها و سیاسته ده گریت لهر قزوچه‌لاتی نامورستدا په بیرون ده گریت.

عه بدوللا پهشيو ههلسنه نگاندن شيعره کانی عه بدوللا پهشيو کاريکي ئاسان نيه، چونكه ئەفرانگى داهىنian له شيعره کانيدا گشتىگىر وەه نوکەش خاوهنى يەك دىدگاي نەنگۈرە لەپوانگىي ھەستى نەته وەبىهە، بەرهەمە شىعەرييە کانى وەك رۇوبارىيەك بەيىدەنگى زۇي زەرد ھەلگەپاۋى نىشتمان پاراو دەكتا. وەك چرا بەدەستى سەرددەمە كەى خۆى، گەواھىنى يەئەمە كى رۆزگارى تال و پېر لە ئازى نەته وەك كەيەقى. لە كەملەتىن دى بەشىك لە ئاواتە كەورە كەمى دواتر زىنندە بەچال كەنلى پاپەپىن و دەستتەكەنلى. زايەلەي يەكەم دەتكى ناپازى و تۆمارى يەكەم ھەلۋىستى شىعىرى، ئەم شاعيرە نىشقاڭ پەروردەيە. دىيارە واقعىي تال پەشىوي ھىوا بپاۋ نەكىدووه، دەستى نەشتىووه لە دۆز و ئامانجە كانى، بەلام ئەم شاعيرە نەته وەبىهە، سەرى سۈرماوه لە دەستى بارودۇخى شىياوا رەفتارى ناپەسەندى سىياسەتى كوردى (عاللايى، ۲۰۱۳: ۱۶۶). شايەن باسە هيزي شىعىرى لاي (عه بدوللا پهشىو) بىرىتىيە لە بولانى لە رىختى گوتىن و بەرزكەنە وەدى دروشى شىعىرى رەخنە كارى (عه بدوللا، ۱۹: ۲۰۱۹). ھەر وەك دەيىنن لە پەرسەسى خاباتى نەته وەبى و رۆزگارىدا، ئەرك و رۆزلى شاعير و ئەدىب و پېر لە بەرسىيارىتىيە. ھەموو يەكىك لەوانە و توانى ئەم خۇرماگىرى ئەرك و تاقىكىرنە وەييان نىيە، ناتوانى تاجى سەرورى بىكەنە سەر خۇيان و بەرهەمە كاينان، كانى پەشىوي شاعير بۇ بەرنەكابۇرۇنە وەدى يەكىن لە كەورە تىن كارەسانە كانى بەسەر كوردا دىت، بۇ وەستانە وە دىزى بە شەپىرى براڭوژى و كورد كۆژى، لەبرى باورەنinan و بالغەر لىدان بۇ سەرتاپىزى كوردى دىلى دەستى داگىرگەران، بە وينى شىعىرى دەربىرى ئەم واقعىيە دەكتا (عاللايى، ۱۳: ۱۶۹).

له راستیدا دواي راپهرين قوناغينكى نوئى لە شىعرى پەشىيو هېتىنا يە كايەوه، كە دەتوانىن بلىن لەمەممۇ ئە و تاوانانە، كە رېزبىي بەعس بەسەر كوردىدا هېتىنا هېتىندەسى شەرپى ناوخۇ ئازارى بە كورد نەگەياندۇوو. رېنگە ھىچ شاعير يېكىش هېتىندەسى پەشىيو شىعرى درى ئەم شەرپە ناوخۇبىيە نەنۇوسى بىت، كە رېزبىي دىۋانىنىكى بەناواي (برا كۆزى) (دانابەر، چونكە ئەم شەرپە لەتىيوان دوو لايەنى ناوخۇ ئىكەن كوردىدا بەپىيە دەچۈو، لەم نىۋەندەدا، بەھۆي ھەلۋىتى سىياسىيەنە، هەندىكى لە شاعيرانى ئەو قوناغە پېشتىكىرىيەن لە راپوچۇجۇنى ئەو بارتانە دەگرت، كە خۇيان بە لايەنگىرى دەزانى، سەرەپا ئەوهى شاعيرمان ھەن ئەو بارودۇخە ئازاريداوه و شىعرى لە درى ئەو بارودۇخە نوسييە. واتا شىعرى سەردەمى دواي راپهرين لەلائى پەشىيو شىعرى نەتەوەبىيە بۇ ھوشياركەدەنەوە مىيلەت لە بىنار چاكسازى و پاراستى مافى مەرۋە لە زېز سايىھى دەسەلاقى كوردى، ئەوهش گىورەتتىن گۇرانكارى بۇو لە گۇتارى شىعرى كوردىدا لە رېچكەمى شىعرى نەتەوەبىيە لە ئەدەنى كوردىدا.

هروههای شاعر و نووسور و رخنه کری ئدهبی (بختیار عەلی) لهناوەرپاستی هەشتاكانوه ناویکی دیاری ناو رۆشنییری كوردىيە. خەسلەقى هەر دیاري بەرهەمه کانى بەختیار لەپیش راپەنداد، بەپەمەي يەكەم هەولڈانیکى رەخنه بى تو خۇنیدنەوهى كىشە رۆشنییرپەيمەكان، دەتونان ئەم بەرهەمانە لەخانەتى تۈرىزەكەدنى

Looking through the Kurdish literature It can be seen that patriotic poems is one of the main and effective genres in all phases, fields and eras in Kurdish literature. national subjects have passed through many stages that become the researchers' interest. through the old patriotic insights and new age, especially after the First World war, reflected by the Kurdish poets till the Kurdish revolution in 1991. after that stage, and different age because of the changes in the poets' feelings and thoughts that led to a new situation. Kurdish national poems were a kind of motivational, endearing and sticking to their home country while after the revolution, and because of the birth of Kurdish reign in the region, a kind of isolation with patriotic poems happened. it is not because of the ugliness of the country but the previous feelings were gone and the blames must direct the local authorities. it is because the Kurdish rulers are changed not the poets. The content of this research consists of two main part; the first part includes a chapter and three section. Section one is about Patriotism in Classical poems. Section two is about Patriotic doctrine in new poetry while section three talks about Patriotic doctrine in new poetry before the revolution. The second part illustrates National doctrine in the poems after the revolution. The importance of this research can be seen in the case that through this research attempts are seen to investigate and explain the national feelings before and after the revolution in 1991.

دهکار، دوای راپه‌پن بۆ کورد فەراھم بکریت. ئەم پروژە نوییه پرکردنەوەی کەلینتىكى كەورىي مەعرىفي كوردى بولى، كە لە پىش راپه‌پندا بهۇرى سىتەمى دەسەلاقى بەعسەوە لەناو كورستاندا نەدەتوانىرا بەرەم بېتىرىت، پاشان ئەم هەۋەلە لەچەمكى ناساندى نەمامەتىيەكەن كورد بەرامبەر بە دەسەلاقى تازە كوردى، زۇرتىن بەرەمى لەسەر ناكۆكى و شەرى ناخوخى كورد و بىن باكى دەسەلاقى سىاسى كوردى بلاودەكەدەوە، كە ئەمەش ھۇشدارى بولو بۇ مىلەمەق كورد، كە قۇنانغى دوای راپه‌پن زياتر قۇنانغى بىتاڭىدىن تاڭپۇانەن مەرقەكانەن، نەوکۇ قۇنانغى بىتاڭىدىنەوەي نەتەوەي.

لەراسىيىدا ئەدەپىاتى دوای راپه‌پن كوتايى نەھانوو، چونكە كۆرد بەمانەف پۇاكەن خۆزى نەگەشتەوە، ئامانجى راپه‌پن زۇرى نەھانتەمدى. ئەگەر قۇنانغى پىش راپه‌پن پەختەگەرن بۇۋېت لە رېئىمە دەركىيەكان، ئەمەش قۇنانغى دوای راپه‌پن رەخنەگەرن بولو له دەسەلاقى خۇمالى، سەرای ئەمەش كورستان ئازاد بولو، حۆكمەت و پەرەمان درووست بولو، بەلام بەشىك لەدەستكەوەتكەن فەرامۆش كەدووە. لىزەدا ئەم بىرە نەتەوەيەنەن لە قۇنانغەكادا ھەستىان پېكىد، لە دوای راپه‌پىنى بەھارى (1991) و تايىت لە ئىستادا كە تىندا گۈزەر دەكەن، ھەستى نەتەوەي بە ھۆكارى ئاشكراو بۇون بەرمە كەللىبۇنەوە ھەنگاوى ناوه. لە باشور تا ئەندازە يەك بىرى تەسىكى حزى بۇوەتە شۇينگەرەوە بىرى نەتەوەي لە لايەك و شىۋازى حۆكىرانى نادرووست و بىرسىكىردىن و جىاكارى و نەبۇنى دادى كۆملەيەق ھۆكارى كارىگەرن لە كەللىبۇنەوە بىرى نەتەوەي لاي تاڭى كورد.

لىستى سەچاوهەكان: كىتىيەكەن:

1. ئەمین، مسەتفا ، نۇوشىروان، (٢٠١٣)، بەندەم رېنگاوهە كۆلچەن: چەند لەپەرەيەك لە مىزۇزوی رۆزىنامەوانى كوردى (١٩٩٨-١٩٥٨) كىتىيە دووەم- بەرگى يەكەم، المار العربى للعلوم الناشرون- بىرۇت.
2. ئىسماعىل، نەسرين رەئۇف، (٢٠١٠)، ئەركى شىعىر لەئەدبى كوردىدا سالانى (١٩٢٠-١٩٥٨) دەزگاى تۈزۈنەوە و بلاوكەنەوە مۇكىيانى، ھەولىز.
3. ئىسماعىل، ئەرسەلان بايز، (٢٠٠١)، راگەيىاندى شۇرۇش و بىزۇنەوە شىعىر كوردى، سلىيەن.
4. ئىسماعىل، د. ئەرسەلان بايز، (٢٠٠٣)، سىيابى شىعىر كوردى دوای راپه‌پن (١٩٩٢-٢٠٢٠)، دەزگاى چاپ و پەخشى سەرددەم، سلىيەن
5. بىرۇشىن، مارتىن قان-گۇنثەر، مايكل ئەوانى سر، (٢٠١٢) (ناسىيۇنانىزىمى كورد و روائىگە رۇزىتىوا، وەرگىرپانى: وریا بەھمانى، دەزگاى چاپ و پەخشى سەرددەم، چ. ١.
6. بۇتانى، عەبدۇلھەتاج عەملى، (٢٠٠٦)، سەرەتاكانى ھەستى نەتەوايەتى كورد لە مىزۇزوی نویدا. وەرگىرپان: سەلاح عومەر، دەزگاى وەرگىرپان، چ. ١، ھەولىز.
7. جوھىدە، پروفسىر دكتور (٢٠٠٨)، وەدیع، جولانەوەي نەتەوەي كورد و بنەما و پەرسەندىق، وەرگىرپانى لە ئىنگلەزىيەوە: پروفسىر يارىدەدر د. ياسىن سەرەدەشتى، سلىيەن.
8. حىمسەن، شادمان قادر، (٢٠٠١)، بىزۇنەوەي پوأنگە و شىعىر نوئى كوردى، دەزگاى چاپ و پەخشى سەرددەم، سلىيەن.
9. خەزندار، مارف، (٢٠١٠)، مىزۇزوی ئەدبى كوردى، بەرگى پىنجەم و حەوتەم، بلاوكەوەي ئاراس، چ. ١، ھەولىز.

ئەنجامەكان:

1. بىرى نەتەوەي لەشىعىر كوردى لە كلاسيك و نويدا لە دوای جەنگى يەكەمى جەپانىيەنەن لاي زۇرىيە شاعيرانى قۇنانغە كە رېنگى داۋەتەوە، لە سىياكانى ئەم شىعىر نەتەوەيەنەن خەندانى خەلکە بۇ چاندىن توپى بىرى نەتەوەي وەرگەرى لە مافەكانان.
2. بىرى نەتەوەي لەشىعىر ھاوجەرخى پىش راپه‌پن خۆزى لەو دەقانەدا دەپىنەوە، كە زياتر كىانى بەرمەگاريان تىدايە گۇرانكارىيە سىاسى و رامىلارەكەن ئىراق وەك شۇرۇشى (٤ اى تەمۇز) و دواتر رېنگەتنامە(١ اى ئازار) كارىگەرى راستەخۆخى ھەبۇ لەسەر شىعىر شاعيرانى ھاوجەرخ و پەيامى نەتەوەيەنەن شىعەرەكانىاندا دەدا بە گۈنى وەرگىرپاندا لەپىتاو بەھىزىپۇنى ھەستى نەتەوايەتى لاي تاڭ بەتاڭى كۆمەلگەنە كوردى.
3. لە شىعىر كوردى ھاوجەرخى دوای راپه‌پن بىرى نەتەوەي جىاواز دەرەكەمەن، لەپىرى لەكەن بە نىشىجان داپانە لە نىشىجان ھۆكارى ئەمەش خارابى سىيسىتى حۆكمەنە كوردى يەلپىتاو دايىنگەردىن ئەپەنەنەن دەپەنەنەن.
4. عەبدۇللا پەشىو لە دوای راپه‌پن بە دىارتىن شاعىر دادەنرەت لە بوارى شىعىر نەتەوەي، زۇر بە توندى دىۋاپەتى شەرى ناخوخى كەدووە، كە ئەمەش بۇ بەرزى ھەستى نەتەوايەتى دەگەرپىتمەو.

References

Abstract

29. مهولود، عبدوللا خدر، (٢٠١٣)، دیوانی حمدى، چ ٥، چاپخانه‌ی روزه‌هایات، ههولز.
30. میره، د. ئەحمدەد، (٢٠٢٠) یاخیوون له (ئىشتنان، سیاسەت و ئائىن)، لە جىهابىنى شىزىكۇ يېكەس و ماغوت (دا، ناوهندى رۆشنىبىرى رەھەند، سلىياني، چاپ يەكمە).
31. مەلا، ئەحمدەد، (٢٠١٩)، شىعرى دواى پاپىن، دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم، سلىياني.
32. ناوخوش، سەلام، (٢٠٠٦)، ئائىن و ناسىيونالىزم، تەفسىر بىر بىلار و گۈفرەتىپ، دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم، سلىياني.
- سەرچاوه بە زمانى عمرى:**
1. طالباني، جلال، (١٩٧١)، كردستان والحركة القومية الكردية، منشورات النور، ط ٢.
 2. رسول، الدكتور عزالدين مصطفى، (٢٠١٠)، الواقعية في الأدب الكردي، منشورات اراس، ط ٢، أربيل.

سەرچاوه رۆژنامە و گۇفار:

1. بەدرخان، جەلادەت، (١٩٤١)، گۇفارى ھاوار، ژ ٣٣.
2. سعدون، سامان عيزىزىن، ماپىسى (٢٠١٨)، رۆلى شىعرى سىاسى لە جولانەوهى نەتەوهى كورد دا (١٩٢٥-١٩١٨)، گۇفارى زانكۆيى گەرميان، ژمارە ٣.
3. سەعيد، ھىۋا عەزىز، (٢٠٠٨)، ناسىيونالىزمى كوردى (١٩٣٩-١٨٨٠) (سەرەنەدان و قۇناغەكانى)، گۇفارى زانكۆيى سلىياني، ٢٤، بەشى B.
4. عەبدوللا، دىشاد، (٢٠٠٠)، دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم، گۇفارى رۇقار، ژ ٧.
5. نەجمەدین، مىستەفا عەلى، (٢٠١٨)، دەزگاي ئايديا بۇ فيكىر و لىكۆلىنەوهە، گۇفارى باران، گۇفارىيى ئەدبى وەرزىيە، ژ ٨، سائى سىيەم.
6. شاخوان سەدىق (٢٠١٨)، دەزگاي ئايديا بۇ فيكىر و لىكۆلىنەوهە، گۇفارى باران، گۇفارىيى ئەدبى وەرزىيە، ژ ٨، سائى سىيەم.
7. محمد، پ. د. محمد دلىن ئەمەن / ميرەمى ئەحمدەمەد رەشيد، (٢٠١٨)، گۇرپىنى وېنەمى مەعشقۇ لە ئىشتنانوه بۇ زەن لە دىۋانى (ئىستاكچىك نىشتنانەسى شىزىكۇ يېكەس)، گۇفارى زانكۆيى ھەلە بېجەبرىگى ٣، ژمارە ١.
8. عەبدولواحدى، ئازاد، (١٩٩٩)، دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم، گۇفارى رۇقار، ژمارە ٨٨.
9. دەزگاي پۇناكىرى و ئەدبى گەلاؤزىز، (٢٠٢١)، گۇفارى گەلاؤزىز. ٥٤.
10. سعدون، سامان عزالدين، (٢٠١٩)، گۇفارى زانكۆ بۇ زانستە مەۋلۇقاپەتىكەن بەرگى ٢٣، ژمارە ٤

نامە ماستەر:

10. خەليل، زانا، (٢٠٢٠)، لىكۆلىنەوه ئەدبىيەكان، چاپخانەی چوارچرا- سلىياني.
11. خەيات، كاروان عوسىان، (٢٠١٦)، دیوانى خانانى قوبادى (كۆكىنەوه و لىكۆلىنەوه)، كېنېفۇرشى نىشتنان، سنه، ج.
12. پرسۇل، پەپىسۇر دەكتۇر عىزىزەدىن مىستەفا، (٢٠٠٨)، ئەحمدەدى خانى (١٧٠٧-١٦٥٠)، مەكتەبى بىرۇ ھۇشىيارى (ى.ن.ك) سلىياني.
13. زىوەر، مەحمود، دیوانى زىوەر، (٢٠٠٣)، بلاوكاوه ئاراس، چ ١، ھەولىز.
14. سالاح، سەنە و ماغوت، محمد، (٢٠١٧)، گەردن نەماوه بۇ بىن، وەركىنەن عەبدوللا تاھىر بەرزىنجى دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم - سلىياني.
15. سەعدون، سامان عيزىزىن، (٢٠١٠)، بىنلىق ھونەرى لە شىعرى لەتىف ھەلمەتمەدا، سلىياني.
16. سىيەھىلى، پەپىسۇر، (٢٠١٣)، رەھەندىيەكان بۇ نەوهى نوى، دەزگاي زەرياب، كوردىستان.
17. شەورۇ، فازىل، سلىيە، ھاۋىن، (٢٠١٩)، دايىك لە جىهابىنى شىعرى (لەتىف ھەلمەتمەدا)، چاپخانەي سارا- سلىياني.
18. عارف، حسىن، (٢٠٠٥)، روانگە و ياران و نەياران (بىرى نوى- وتهى نوى- كىدارى نوى)، دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم، چ ١، سلىياني.
19. عاللائى، زىياد نادر، (٢٠١٣)، عەبدوللا پەشىيو شاعيرىك لە رەگەزى سەرېزىنى، خانى ئەرىپىل بۇ چاپ و بلاوكىنەوه، ھەولىز.
20. عەبدوللا، عەبدولەلبىب، (٢٠١٩)، شىعرى نۇنى كوردى دواى راپىن، چاپخانەي رۆشنىبىرى، ھەولىز.
21. عەلى، بەختىار، (٢٠٠٩)، ئەى بەندەرى دۆست، ئەى كەشتى دۇزمن، چاپخانەي كارق، سلىياني.
22. عەملى، د. جەعفتر، (٢٠١٣)، ناسىونالىزم و ناسىيونالىزمى كوردى، چاپخانەي رۆژهەلات- ھەولىز، چ ١.
23. عەنلە، عەبدوللا رەحان، (٢٠١١)، شىعرى شانقى لە ئەدبى كوردىدا (باشۇرى كوردىستان ١٩٢٥-١٩٦١)، بلاوكاوه ئەكاديمىا كوردى، ھەولىز.
24. عەزىز، شەرمىن ئىيراهىم، (٢٠٠٦)، پەشىيو تازە كەنەوهى لەشىعرى كوردىدا، چاپخانەي رۆشنىبىرى، ھەولىز.
25. عەزىز، شەرمىن ئىيراهىم، (٢٠٠٦)، پەشىيو تازە كەنەوهى لەشىعرى كوردىدا، چاپخانەي رۆشنىبىرى، ھەولىز.
26. قەرەداخى، عەتا، (٢٠٠٢)، گەران بەدواى بۇوندا، دەزگاي چاپ و پەخشى سەرددم.
27. قەرەداخى، عەتا، (٢٠١٣)، گوتارى ناسىيونالىزمى كوردى، بەرگى دوووه، سلىياني.
28. كۆپى، حاجى قادرى ، (٢٠١١)، دیوان، لىكۆلىنەوه و لىكىدانەوهى سەردار حەميد میران و كەرىم مىستەفا شارەزا، بلاوكارى كوردىستان- سىنە.

1. سلیمان، اسماعیل حمد امین ، (٢٠٢١)، پهیامی نهتوایهقی له شاتونامه کانی
ئەحمد سالاردا، نامه‌ی ماسته‌ر له ئەدەبی کوریدا، زانکوی سەلاح‌دین.
2. مسته‌فا، سەرحد حسین ، (٢٠١٥)، بىرى نهتووهى و بەرنگارى له
شىعرکانى (کامه‌ران) دا، نامه‌ی ماجستير، زانکوی سلیمانى، فاكه‌لتى
زمان و زانسته مرؤۋاچىتىيەكان- بەشى كوردى.

سايىق ئەلكترونى

3. عەبدوللا ئەحمد ، ٢٠١٩/٣/١١، سايىق ئەلكترونى شار پرئىس.

<https://www.sharpess.net/op-detail.aspx?jimare=140062>